СУБОТА, 1 КВІТНЯ 2006 РОКУ. № 60 (3810)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Попередні результати голосування

Вибори в Україні пройшли на високому організаційному рівні, вважає голова Центральної виборчої комісії України Ярослав Давидович. «У всіх дільничних комісіях був кворум, і нам не потрібно було залучати резерв, який ми створювали на випадок відмови членів комісій продовжувати працювати в їх складі», — зазначив голова Центрвиборчкому.

Він також повідомив, що ЦВК готуватиме протокол про результати виборів до Верховної Ради. «Вся інформація, всі цифри звірятимуть з даними протоколів. Неточності були через високе навантаження і втому членів дільничних виборчих комісій», — пояснив Я. Давидович і додав, що ЦВК розгляне всі скарги суб'єктів виборчого процесу. Офіційні результати голосування, не відкидає він, можуть бути оголошені наприкінці першої декади квітня.

(Закінчення на 2-й стор.).

Газ «за прийнятними цінами»

НАК «Нафтогаз України» заявляє, що остаточно врегульовано з туркменською стороною питання розрахунків за отриманий у 2003—2005 роках туркменський природний газ. «У валютній частині розрахунки виконано в повному обсязі, заборгованості нема», — підкреслюється в прес-релізі НАК.

Сторони також домовилися до 1 травня 2006 року врегулювати розбіжності з приймання в рахунок оплати отриманого газу товарів на суму 4,051 млн. дол., які перебувають на території Туркменистану. «Стосовно поставок туркменського природного газу в Україну в 2006 році туркменська сторона заявила, що поставки газу можуть здійснюватися з другого півріччя, відзначивши водночас, що туркменський природний газ поставлятиметься за прийнятними для України цінами», — відзначається у прес-релізі.

Цукор під розписку

Уряд України запровадив ліцензування експорту цукру з цукрової тростини або цукрового буряку і хімічно чистої сахарози у твердому стані.

На початку року ціни на цукор в Україні різко зросли. Кабмін звинуватив операторів ринку в завищенні цін і заявив про намір обмежити експорт цукру і лібералізувати імпорт. Міністр агрополітики Олександр Баранівський ще 15 лютого повідомив про прийняття Кабінетом Міністрів рішення про запровадження ліцензування експорту цукру, однак відповідна постанова так і не з'явилася. У результаті в березні уряд домовився з провідними операторами цукрового ринку про те, що оптова ціна на цукор не перевищуватиме 3,8 тис. грн. за тонну, **передає «Інтерфакс-Україна».**

На шахті в Донецьку загинув гірник

На шахті імені Засядька в Донецьку загинув гірник. Як **повідомляє прес-служба МНС,** у четвер унаслідок падіння породи 40-річний гірник отримав переломи лобової кістки, черепа і шийної ділянки хребта, у результаті чого помер.

■ СПОРТ

Кубок ФІФА — в Києві

Футбол. Позавчора до столиці України прибув Кубок ФІФА. Учора на прес-конференції в Українському домі, де були присутні поважні посадовці та тренер національної збірної України Олег Блохін, журналістам продемонстрували головний приз світового футболу, виготовлений із щирого золота, вагою п'ять кілограмів, висотою 36 сантиметрів.

(Закінчення на 6-й стор.).

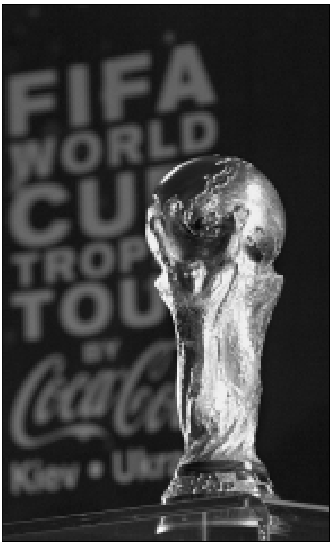

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Терпець урвався!..»

Сьогодні День сміху та День птахів

Фото Укрінформу.

В одних свідомих людей є папуга. Від господарів він засвоїв поки що дві не позбавлені сенсу фрази. Ті фрази, щоправда, трохи взаємовиключні. Особливо коли звучать підряд. Або навіть не підряд. Перша фраза: «Слава Україні!» Друга: «Терпець урвався!» Першу фразу папуга озвучує, коли хтось приходить у гості. Всім весело. Всі сидять, тішаться одне одним. Сидять, сидять, сидять — аж каденція затягується. Тоді папуга замислено каже: «Терпець урвався!» Ну, гості ображаються, сунуть до дверей, а він їм на прощання каже: «Слава Україні!» Отже, як бачимо, все воно, так чи інакше, а все одно на славу виходить. Зі святами вас, будьте здорові. А дещо з нагоди Дня птахів та Дня сміху читайте на 11-й та 16-й сторінках.

***

1 квітня часом називають днем дурня. Це коли один щось несусвітнє обіцяє, а інші йому вірять. Хто в цій ситуації більший дурень, визначити важко. По суті, це вже й не так важливо. Дивує інше: кожного разу знаходяться легковірні, які клюють на наживку доморощених клоунів.

Усі на вибори двірників!

Лідер виборчої кампанії на посаду мера столиці Леонід Черновецький ініціює вибори начальників ЖЕКів, дільничних міліціонерів, головних лікарів лікарень у районах міста. «Ви самі будете обирати», — сказав Черновецький і зібрався на площі. Він також заявив, що якщо буде воля народу, він розжене ЖЕКи і переобере головних лікарів лікарень, які погано лікують киян.

Кандидат пообіцяв, що чиновників мерії вибирати не збирається, однак зарплату підвищить і змінить ідеологію. Черновецький закликав юрбу поаплодувати чесним співробітникам адміністрації. «Ось, я бачу, гарні хлопці виглядають», — сказав він. Потім Черновецький закликав своїх прихильників скандувати фразу «Сан Санич, виходь!». І хоча все це відбувалося напередодні першого квітня, однак до свята жодного стосунку не мало.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Лідер виборчих перегонів на посаду столичного голови Леонід Черновецький після виступу на мітингу зайшов до будинку Київдержадміністрації.

КОРОТКО

■ Підписано угоди про порядок виведення російських військ із Грузії.

■ «Нафтогаз України» планує в 2006 році виділити на соціальні проекти до 80 млн. грн.

■ Українські миротворці-сапери знешкодили в Лівані міномету міну.

■ Керівництво «Полтаваобленерго» заявляє про підготовку силового захоплення компанії.

■ Унаслідок ДТП у Херсонській області загинули семеро осіб.

«Наша політика — закон»

— наголосив на першому засіданні пленуму Вищого адміністративного суду (ВАС) його голова Олександр Пасенюк. Варто зазначити, що адміністративна юстиція в нашій державі є зовсім новим явищем, але саме на неї покладається розгляд найбільш «неприємної» категорії судових справ за участю органів державної влади. До речі, після нещодавніх виборів усі питання, пов'язані з виборчим процесом, уперше вирішуються саме адміністративними судами. За словами Олександра Пасенюка, до ВАС надійшло 57 скарг за позовами до ЦВК, здебільшого вони стосувалися реєстрації кандидатів у народні депутати, за результатами їх розгляду чотири постанови ЦВК було скасовано.

(Закінчення на 6-й стор.).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ 4 квітня — пленарне засідання Верховної Ради IV скликання.

■ США розпочнуть підготовку до проекту із знешкодження переносних зенітно-ракетних комплексів в Україні.

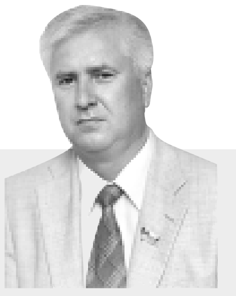
■ Можливо, почнеться перерахунок голосів на тих виборчих дільницях, де офіційно результати викликають великий сумнів.

■ В Івано-Франківських вузах триватиме карантин через епідемію кору.

■ У рамках Днів польського кіно в Києві відбудеться відкриття показів «Майстри польської документалістики».

Міністерство аграрної політики України зменшило прогноз посівної площі під ранніми зерновими і зернобобовими культурами 2006 року з 7 млн. 503 тис. га до 5 млн. 893 тис. га (УНІАН)

Народний депутат Володимир ЗУБАНОВ: «Сьогодні кожен політик вирішує для себе, конкретними діями послужити народу чи спробувати вирішити свої особисті питання, але, як свідчить історія, народ не можна обманювати без кінця» (КІД)

■ У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Попередні результати голосування

(Початок на 1-й стор.).

Загалом, зазначив Ярослав Давидович, до списку виборців було включено 37 млн. 458 тис. 555 громадян України, зокрема, 162 тис. 948 — на спеціальних виборчих дільницях і 422 тис. 137 осіб — на закордонних. А явка виборців становила 67,7%. Бюлетені отримали 25 млн. 360 тис. 606, а проголосувало 25 млн. 352 тис. 243. Недійсними визнано 489 тис. 797 (1,93%) бюлетенів.

Голова ЦВК також повідомив, що проти всіх партій висловилися 449 тис. 924 виборців, або 1,77%. За відкріпними посвідченнями 26 березня проголосували 16 тис. 889 виборців, що становить 0,045% від загальної кількості виборців, включених до загального державного списку.

ЦВК опрацювала 100 відсотків протоколів і оприлюднила попередні результати виборів.

За даними інформаційно-аналітичної системи ЦВК, до парламенту потрапляють п'ять політичних сил:

Партія регіонів, за яку проголосували	*32,12% виборців,*
блок Юлії Тимошенко —	*22,27%,*
блок «Наша Україна» —	*13,94%,*
СПУ —	*5,67%,*
КПУ —	*3,66%.*
За блок Наталії Вітренко «Народна опозиція» віддали свої голоси	*2,93% виборців,*
Народний блок Литвина —	*2,43%,*
Український народний блок Костенка і Плюща —	*1,87%,*
партію «Віче» —	*1,74%,*
Громадянський блок ПОРА—ПРП —	*1,47%.*

Готові і до коаліції, і до опозиції

Партія регіонів допускає створення коаліції в майбутньому парламенті з «Нашою Україною». Про це заявив на прес-конференції у Києві голова політради Партії регіонів **Микола АЗАРОВ**. Водночас він наголосив, що при формуванні коаліції на першому місці мають стояти принципи, а не посади та крісла. «Ми повинні вивести економіку зі стагнації, а тому готові до союзу і співпраці на певних принципах, які дозволять реалізувати це завдання», — сказав М. Азаров. За його словами, «регіонали» уже сьогодні готові покласти на стіл переговорів проект стратегії економічного розвитку України.

Однак Микола Азаров здивований проектом меморандуму коаліції демократичних сил, який пропонується підписати між «Нашою Україною», БЮТ і СПУ. «Таке враження, що його авторів не хвилює економічна ситуація у країні, а більшу частину документа присвячено розподілу портфелів», — зауважив голова політради Партії регіонів. М. Азаров також наголосив, що саме Партії регіонів, як переможниці парламентських виборів, повинно бути доручено формування парламентської більшості та уряду. Водночас «регіонали» готові працювати і в опозиції.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Добрий приклад наслідують

Крісло чинного міського голови Алчевська Миколи Кириченка займе безпартійний директор ВАТ «Алчевськкокс» Володимир Чуб.

Свій вибір мешканці пояснюють тим, що це підприємство брало активну участь у ліквідації аварії тепломережі, що сталася нинішньої зими. Самого керівника характеризують як дбайливого господаря і гарного менеджера. Володимир Чуб уже на другий день після виборів, до оголошення результатів голосування, зайнявся прибиранням міста, використавши робочу силу свого заводу. Дивлячись на їхні старання, мітли та віники взяли до рук і городяни.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

■ ВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України III (XIV) та IV (XV) скликань Верховної Ради України, голову Комітету з питань фінансів і банківської діяльності **БУРЯКА Сергія Васильовича** з 40-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, довгих щасливих років, благополуччя та здійснення всіх задумів!

Вимагають перерахунку на всіх дільницях

Юрій Збітнєв («Нова Сила»), лідер блоку Юрій Кармазін, керівник виборчої кампанії Народного блоку Литвина Ігор Єремєєв, Людмила Супрун (блок НДП), Інна Богословська («Віче»), Євген Золотарьов («ПОРА—ПРП»).

Народні депутати, які входять до Народного блоку Литвина, блоку Народно-демократичних партій, громадянського блоку ПОРА-ПРП, та інші мають намір 4 квітня зажадати від Верховної Ради ухвалення рішення щодо перерахунку голосів на виборах 2006 року. Про це заявив представник Народного блоку Литвина Олег Зарубінський на спільній прес-конференції лідерів цих політичних сил. Вони не виключили, що звертатимуться до Верховного Суду.

Автори звернення також просять Верховну Раду: заборонити ЦВК та її посадовим особам оголошувати результати виборів до завершення остаточного перерахунку голосів та відображення їх у протоколах; зобов'язати МВС та СБУ терміново забезпечити державну охорону бюлетенів, де б вони не знаходились, та здійснити контроль над видавництвом «Україна», що друкувало бюлетені.

Народний депутат і лідер блоку Людмила Супрун зауважила: якщо Верховна Рада відмовиться приймати відповідне рішення, то під стіни парламенту можуть прийти люди.

О. Зарубінський повідомив, що Блок Литвина проаналізував лише чверть протоколів дільничних комісій, які має на руках, але вже з цієї кількості очевидно, що практично в кожному регіоні розбіжності в даних становлять більше 10 відсотків, а в деяких регіонах ця цифра сягає майже 60 відсотків (Херсон). Крім того, наголошувала лідер «Віче» Інна Богословська, багато людей скаржаться на фальсифікації, і в них є відповідні звернення. Представник ПОРИ-ПРП Євген Золотарьов наголосив, що у ПОРИ-ПРП є дані про спланований механізм фальсифікацій підрахунку, який працював на виборах усіх рівнів. Він показав чистий бланк бюлетеня, виявленого у мішках, знайдених на смітнику в Соснівській райраді Черкаської області.

Водночас Людмила Супрун нагадала, що Юрій Луценко обіцяв дати 300 тис. грн. винагороди тому, хто виявить факти фальсифікацій. Народний депутат направила звернення до міністра, в якому вона просить пояснити їй джерела, з яких будуть взяті ці кошти, оскільки бюджет відповідних видатків для МВС не передбачає.

***

А лідери десяти політичних сил, учасники парламентських перегонів, які не подолали тривідсотковий бар'єр, оприлюднили відкрите звернення до Президента України. Блок Юрія Кармазіна, «Третя сила», блок Олійника та Сироти, блок партій «Союз» та інші просять главу держави вжити заходів до припинення масових, на їхню думку, фальсифікацій.

***

Територіальна виборча комісія округу № 47 (Макіївка Донецької обл.) визнала такими, що не відбулися, вибори до Верховної Ради на 29-й виборчій дільниці. Таке рішення прийнято після скарги уповноваженої особи від партії «Народний союз Наша Україна». Виявилося, що як голоси Партії регіонів тут порахували 73 бюлетені до обласної ради та 16 бюлетенів із виборів міського голови. Представники НСНУ та БЮТ заявили, що окружна комісія саботувала обробку даних із дільниць і навмисне затримувала їх передання до Центрвиборчкому. У четвер до територіальної комісії прибули активісти кількох партій, спостерігачі та кандидати в народні депутати. Вони вимагали перерахунку голосів по дільницях. Комісія годинами розглядала численні скарги про порушення. Дані протоколів дільничних комісій Макіївка передавала однією з останніх у державі.

Голова територіальної виборчої комісії Валерій Сіваков відкинув звинувачення у навмисному затягуванні підрахунку голосів. «Ті особи, які нас намагаються звинуватити, фактично самі затягують процес, — сказав голова кореспондентові «Голосу України». — Робота комісії фактично дестабілізована. Після вчорашніх дебатів у нас одна людина знепритомніла, другий знадобилася медична допомога. Члени окружної комісії не спали від п'яти до восьми днів. Весь цей час триває безперервне засідання».

Різко відреагував на звинувачення, які пролунали у четвер із боку Юлії Тимошенко, керівник Донецького обласного виборчого штабу Партії регіонів Анатолій Близнюк: «Якщо і були фальсифікації, то це треба доводити в суді, а не керуватися чиїмись словами».

***

Понад 200 наметів біля будинку Верховної Ради Криму і уряду автономії виставили політичні сили півострова —учасники виборів. Учорашніх противників об'єднала вимога «чесного перерахунку» голосів з виборів до Верховної Ради АРК, не допустити зриву виборів і узурпації влади на півострові. Під спільною заявою підписалися кримські соціалісти, НСНУ, «зелені», БЮТівці, Блок Литвина, «Не Так», «Наш Крим», НДП, комуністи та інші.

У Блоці «За Януковича» звинувачення у фальсифікації сприйняли на власний рахунок «як провокацію з боку аутсайдерів» і заявили про непричетність до них.

Створено тимчасову комісію, в яку, крім представника Президента в Криму, ввійшли правоохоронці. Прокуратура Криму вже встановила неналежну роботу виборчих комісій у Сімферополі, Алушті, Ялті, Судаку, Саках і Сімферопольському районі.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

БУКВА ЗАКОНУ

Із Закону України «Про вибори народних депутатів України»

Стаття 92. Порядок прийняття та розгляду документів дільничних виборчих комісій окружною виборчою комісією

9. За наявності скарг, підтверджених відповідно оформленими актами, складеними кандидатами у депутати, уповноваженими особами партій (блоків), офіційними спостерігачами, виборцями, про порушення вимог цього Закону під час проведення голосування та (або) підрахунку голосів виборців на виборчій дільниці, що ставлять під сумнів результати підрахунку голосів виборців на цій виборчій дільниці (...) окружна виборча комісія може прийняти рішення про проведення повторного підрахунку голосів виборців на виборчій дільниці.

10. У разі неможливості усунення без перерахунку бюлетенів неточностей у протоколі дільничної виборчої комісії, а також у разі наявних ознак розпечатування пакетів із запакованими документами дільничної виборчої комісії окружна виборча комісія зобов'язана прийняти рішення про повторний підрахунок голосів виборців на цій виборчій дільниці.

Стаття 106. Строки оскарження

1. Скарга до виборчої комісії або до суду може бути подана суб'єктом звернення зі скаргою протягом п'яти днів після прийняття рішення, вчинення дії чи бездіяльності суб'єктом оскарження(...).

Смерть після перемоги

Убивство члена Республіканської партії України 42-річного Анатолія Симоненка, кандидата на посаду голови селища Мирного Сакського району Криму, вважають, скоєне на замовлення. Увечері його жорстоко побили палицями, після чого він помер в євпаторійській міській лікарні.

Анатолій Симоненко з великим відривом переміг на виборах голови селища. Порушено кримінальну справу, пошук двох злочинців-нападників очолив начальник кримського главку міліції Володимир Хоменко. Слідство не виключає, що вбивство кандидата пов'язане з його передвиборною діяльністю.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за порушення виборчих прав громадян

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України такі зміни:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити главою 15-А такого змісту:

«Глава 15-А
АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЩО ПОСЯГАЮТЬ НА ЗДІЙСНЕННЯ НАРОДНОГО ВОЛЕВИЯВЛЕННЯ ТА ВСТАНОВЛЕНИЙ ПОРЯДОК ЙОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття 212^{7}. Порушення порядку подання відомостей про виборців чи списків виборців, списків громадян, які мають право брати участь у референдумі, та використання таких списків

Порушення встановлених законом порядку та строків подання відомостей про виборців або порядку складання списку виборців, списку громадян, які мають право брати участь у референдумі, посадовою особою, на яку законом покладено такий обов'язок, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення встановлених законом порядку та строків надання списку виборців, списку громадян, які мають право брати участь у референдумі, відповідним виборчим комісіям, комісіям з референдуму, надання недостовірного списку виборців, списку громадян, які мають право брати участь у референдумі, посадовою особою, на яку законом покладено такий обов'язок, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення вимог закону про виготовлення нового примірника списку виборців для повторного голосування з урахуванням уточнень, внесених до списку виборців у день голосування, —

тягне за собою накладення штрафу на членів виборчої комісії від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{8}. Порушення права громадянина на ознайомлення зі списком виборців, списком громадян, які мають право брати участь у референдумі

Порушення права громадянина на ознайомлення в установленому законом порядку зі списком виборців, списком громадян, які мають право брати участь у референдумі, а так само відмова у видачі громадянину копії мотивованого рішення про відхилення його скарги (заяви) про внесення змін до списку виборців, списку громадян, які мають право брати участь у референдумі, або порушення строків видачі копії такого рішення —

тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{9}. Порушення порядку ведення передвиборної агітації, агітації під час підготовки і проведення референдуму з використанням засобів масової інформації

Порушення передбаченого законом порядку ведення передвиборної агітації, агітації під час підготовки і проведення референдуму з використанням друкованих, електронних (аудіовізуальних) засобів масової інформації або надання переваги в інформаційних телерадіопередачах чи друкованих засобах масової інформації будь-якому кандидату, політичній партії (блоку), їх передвиборним програмам власниками, посадовими чи службовими особами, творчими працівниками засобів масової інформації —

тягнуть за собою накладення штрафу від десяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення заборони протягом визначеного законом часу у будь-якій формі коментувати чи оцінювати зміст передвиборної агітаційної теле-, радіопрограми відповідного кандидата, політичної партії (блоку), давати будь-яку інформацію щодо цього кандидата, цієї політичної партії (блоку) власниками, посадовими чи службовими особами, творчими працівниками засобів масової інформації —

тягне за собою накладення штрафу від сорока до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Супроводження офіційних повідомлень у період виборчого процесу коментарями, що мають агітаційний характер, а також відео-, аудіозаписами, кінозйомками, фотоілюстраціями про дії посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування як кандидатів у депутати та на посади сільських, селищних, міських голів —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{10}. Порушення обмежень щодо ведення передвиборної агітації, агітація в день проведення референдуму

Здійснення передвиборної агітації особою, участь якої у передвиборній агітації заборонена законом, проведення передвиборної агітації поза строками, встановленими законом чи в місцях, що заборонені законом, здійснення передвиборної агітації у формах і засобами, що суперечать Конституції або законам України, або інше порушення встановлених законом обмежень щодо ведення передвиборної агітації, крім випадків, передбачених статтями 212^{9}, 212^{13} та 212^{14} цього Кодексу, а так само агітація в день проведення референдуму —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від п'ятдесяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{11}. Ненадання можливості оприлюднити відповідь щодо інформації, поширеної стосовно суб'єкта виборчого процесу

Ненадання відповідному суб'єкту виборчого процесу, щодо якого оприлюднено інформацію, яку він вважає недостовірною, на його вимогу (звернення) можливості у визначеному законом порядку оприлюднити відповідь щодо такої інформації —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{12}. Порушення права на користування приміщеннями під час виборчої кампанії

Порушення встановленого законом права кандидатів, політичних партій (блоків) на використання на рівних умовах будинків (приміщень) для проведення передвиборного публічного заходу чи передвиборної агітації —

тягне за собою накладення штрафу від вісімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{13}. Виготовлення або розповсюдження друкованих матеріалів передвиборної агітації, які не містять відомостей про установу, що здійснила друк, їх тираж, інформацію про осіб, відповідальних за випуск

Виготовлення або замовлення виготовлення під час виборчого процесу друкованих матеріалів передвиборної агітації, які не містять відомостей про установу, що здійснила друк, їх тираж, інформацію про осіб, відповідальних за випуск, або у яких така інформація означена неправильно чи неповно, —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб —

від п'ятдесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Розповсюдження (рознесення, вивішування, роздавання) під час виборчого процесу друкованих матеріалів передвиборної агітації, які не містять відомостей про установу, що здійснила друк, їх тираж, інформацію про осіб, відповідальних за випуск, або у яких така інформація означена неправильно чи неповно, а так само організація такого розповсюдження —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від трьох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб —

від двадцяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{14}. Порушення порядку розміщення агітаційних матеріалів чи політичної реклами або розміщення їх у заборонених законом місцях

Порушення встановленого законом порядку розміщення агітаційних матеріалів чи політичної реклами або розміщення їх у заборонених законом місцях громадянином —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення встановленого законом порядку розміщення агітаційних матеріалів чи матеріалів політичної реклами підприємствами — розповсюджувачами реклами —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{15}. Порушення порядку надання фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення виборчої кампанії

Порушення порядку надання фінансової (матеріальної) підтримки для здійснення виборчої кампанії, якщо у зазначених діях відсутній склад злочину, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від сімдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{16}. Замовлення або виготовлення виборчих бюлетенів понад встановлену кількість

Замовлення або виготовлення виборчих бюлетенів понад встановлену рішенням відповідної виборчої комісії кількість —

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{17}. Ненадання копії виборчого протоколу

Ненадання у випадках та порядку, встановлених законом, головою відповідної виборчої комісії або особою, яка відповідно до закону виконує його обов'язки, копії виборчого протоколу —

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{18}. Невиконання рішення виборчої комісії, комісії з референдуму

Невиконання рішення виборчої комісії, комісії з референдуму, прийнятого в межах їх повноважень, —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятнадцяти до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{19}. Відмова у звільненні члена виборчої комісії від виконання виробничих чи службових обов'язків або його безпідставне звільнення з роботи

Відмова у звільненні члена виборчої комісії від виконання виробничих чи службових обов'язків за основним місцем роботи на час виконання ним повноважень члена виборчої комісії —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Звільнення члена виборчої комісії з роботи або переведення його на нижчу посаду з підстав, пов'язаних із виконанням його обов'язків у виборчій комісії, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від шістдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 212^{20}. Порушення порядку опублікування документів, пов'язаних з підготовкою і проведенням виборів, референдуму

Порушення встановленого законом порядку опублікування документів та іншої інформації, пов'язаних з підготовкою і проведенням виборів, референдуму виборчою комісією чи засобом масової інформації, —

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статті 186^{2} і 186^{4} виключити;

3) у статті 221 та частині першій статті 294 цифри «186^{2}, 186^{4}—188^{1} замінити цифрами «186^{5}—188^{1}, а цифри «212^{2}, 212^{3}, 212^{4}, 212^{5}, 212^{6}» — цифрами «212^{2}—212^{20}»;

4) у частині першій статті 255: у пункті 1:

в абзаці другому цифри «186—188» замінити цифрами «186, 186^{1}, 186^{3}, 186^{5}—188» та доповнити абзац цифрами «212^{7}, 212^{8}, 212^{10}, 212^{12}, 212^{13}, 212^{14}, 212^{20}»;

абзац «Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, її представники в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (стаття 164^{6} — в частині демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів на каналах мовлення телебачення України; стаття 164^{7} — в частині порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів на каналах мовлення телебачення України; стаття 164^{8} — в частині недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу на каналах мовлення телебачення України)» доповнити словом і цифрами «стаття 212^{9}»;

доповнити пунктами 2^{2}, 2^{3} такого змісту:

«2^{2}) голова, заступник голови, секретар, інші члени виборчої комісії, комісії з референдуму (статті 212^{11}, 212^{15}—212^{20});

2^{3}) кандидати, уповноважені особи, офіційні спостерігачі (статті 212^{16}—212^{18}, 212^{20})»;

5) у частині другій статті 277 слово і цифри «186^{2} і 186^{4}» замінити цифрами «212^{7}—212^{20}».

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

1) доповнити статтею 159^{1} такого змісту:

«Стаття 159^{1}. Порушення порядку фінансування виборчої кампанії кандидата, політичної партії (блоку)

1. Надання фінансової (матеріальної) підтримки у великому розмірі для здійснення виборчої кампанії кандидату, політичній партії (блоку), з порушенням встановленого законом порядку, шляхом передачі грошових коштів або матеріальних цінностей на безоплатній основі чи за необґрунтовано заниженими розцінками, виготовлення або поширення агітаційних матеріалів, не оплачених з виборчого фонду чи оплачених з виборчого фонду за необґрунтовано заниженими розцінками, або оплати виготовлення чи поширення таких матеріалів —

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Умисне використання у великому розмірі фінансової (матеріальної) підтримки у здійсненні виборчої кампанії кандидата, політичної партії (блоку) кандидатом, його уповноваженим представником, довіреною особою кандидата чи уповноваженою особою з порушенням встановленого законом порядку —

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Примітка. Великим розміром у цій статті визнається розмір суми грошей, вартість майна чи вигод майнового характеру, що перевищує чотириста мінімальних розмірів заробітної плати»;

2) статті 157, 158, 159 викласти в такій редакції:

«Стаття 157. Перешкоджання здійсненню виборчого права або права брати участь у референдумі, роботі виборчої комісії або комісії з референдуму чи діяльності офіційного спостерігача

1. Перешкоджання вільному здійсненню громадянином свого виборчого права або права брати участь у референдумі, перешкоджання діяльності іншого суб'єкта виборчого процесу, ініціативної групи референдуму, комісії з референдуму, члена виборчої комісії, члена ініціативної групи референдуму, члена комісії з референдуму або офіційного спостерігача при виконанні ними своїх повноважень, поєднані з підкупом, обманом або примушуванням, —

караються штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

2. Ті самі діяння, поєднані із застосуванням насильства, знищенням чи пошкодженням майна, погрозою застосування насильства або знищення чи пошкодження майна, або іншим способом, —

караються обмеженням волі на строк до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи іншою службовою особою з використанням свого службового становища, —

караються обмеженням волі на строк від двох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років.

4. Втручання службової особи з використанням службового становища у здійснення виборчою комісією чи комісією з референдуму їх повноважень, установлених законом, вчинене шляхом незаконної вимоги чи вказівки з метою вплинути на рішення виборчої комісії чи комісії з референдуму, —

карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років.

Стаття 158. Фальсифікація виборчих документів, документів референдуму чи фальсифікація підсумків голосування

1. Незаконне виготовлення або зберігання чи використання завідомо незаконно виготовлених виборчих бюлетенів, бланків відкріпних посвідчень, бюлетенів для голосування на референдумі —

караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

2. Підробка виборчих документів, документів референдуму, а так само використання завідомо підроблених виборчих документів, документів референдуму, вчинені членом виборчої комісії, комісії з референдуму, кандидатом, його уповноваженим представником, уповноваженою особою політичної партії (блоку), членом ініціативної групи референдуму, —

караються штрафом від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від одного до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

3. Підробка виборчих документів, документів референдуму, а так само використання завідомо підроблених виборчих документів, документів референдуму, вчинені членом виборчої комісії, комісії з референдуму, кандидатом, його уповноваженим представником, уповноваженою особою політичної партії (блоку), членом ініціативної групи референдуму, що вплинуло на результати голосування виборців на виборчій дільниці або у межах виборчого округу, або призвело до неможливості визначити волевиявлення виборців на виборчій дільниці чи у відповідних виборах (референдумі) —

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

4. Незаконна передача іншій особі виборчого бюлетеня виборцем —

карається обмеженням волі на строк від одного до трьох років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років.

5. Викрадення чи приховування виборчого бюлетеня, бюлетеня для голосування на референдумі, виборчого протоколу чи протоколу комісії з референдуму або скриньки з бюлетенями або незаконне знищення чи псування скриньки з бюлетенями —

караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років.

6. Викрадення чи приховування виборчого бюлетеня, бюлетеня для голосування на референдумі, виборчого протоколу чи протоколу комісії з референдуму або скриньки з бюлетенями або незаконне знищення чи псування скриньки з бюлетенями, що вплинуло на результати голосування виборців на виборчій дільниці або у межах виборчого округу, або призвело до неможливості визначити волевиявлення виборців на виборчій дільниці чи у відповідних виборах (референдумі), —

караються штрафом від чотирьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років.

7. Підписання виборчого протоколу чи протоколу комісії з референдуму до остаточного підрахунку голосів чи встановлення результатів голосування або включення неврахованих виборчих бюлетенів чи бюлетенів для голосування на референдумі до числа бюлетенів, використаних при голосуванні, або підміна дійсних виборчих бюлетенів з позначками виборців чи громадян, які мають право брати участь у референдумі, або незаконне внесення до протоколу змін після його заповнення, або викрадення чи приховування виборчого бюлетеня, бюлетеня для голосування на референдумі, виборчого протоколу чи протоколу комісії з референдуму або скриньки з бюлетенями, або незаконне знищення чи псування скриньки з бюлетенями, що призвело до неможливості визначити волевиявлення виборців чи встановити результати референдуму, вчинені членом виборчої комісії, комісії з референдуму —

караються штрафом від семисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років, або позбавленням волі на строк від трьох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років.

8. Умисне надання членом виборчої комісії чи комісії з референдуму громадянину можливості проголосувати за іншу особу чи проголосувати більше ніж один раз у ході голосування або надання виборчого бюлетеня чи бюлетеня для голосування на референдумі особі, яка не включена до списку виборців (громадян, які мають право брати участь у референдумі) на відповідній виборчій дільниці (дільниці з референдуму), або надання виборцю заповненого виборчого бюлетеня (бюлетеня для голосування на референдумі) —

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від трьох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від двох до трьох років.

Стаття 159. Порушення таємниці голосування

1. Умисне порушення таємниці голосування під час проведення виборів або референдуму, що виявилося у розголошенні змісту волевиявлення громадянина, який взяв участь у виборах або референдумі, —

карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, вчинене членом виборчої комісії або комісії з референдуму чи іншою службовою особою з використанням свого службового становища, — карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк від одного до трьох років».

3. Частину першу статті 112 Кримінально-процесуального кодексу України після цифр «159» доповнити цифрами «159^{1}».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 23 лютого 2006 року. № 3504-IV.

НОВИНИ
СУБОТА, 1 КВІТНЯ 2006 ■ № 60 (3810)

У Кіровоградській області без теплопостачання залишилося 2 тисячі осіб.

Депутат Микола РУДЬКОВСЬКИЙ припускає, що віддасть перевагу кріслу голови Чернігова перед депутатством у Верховній Раді

■ У НОМЕР

Губить людей вода

На **Закарпатті** до інфекційного відділення Рахівської центральної райлікарні поклали 21 хворого із попереднім діагнозом «вірусний гепатит «А». Зокрема 19 дітей. Усі, хто занедужав, — мешканці селища Ясіня. Госпіталізовані перебувають у стані легкої тяжкості.

За попередніми даними, причиною спалаху стало вживання зараженої води. Водопостачання місць проживання захворілих індивідуальне. Нині тут проводять роботи зі встановлення контактної групи, комплекс санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів для недопущення масового спалаху інфекційного захворювання. У школі продовжено канікули.

Шукають винних

Кіровоград. «Голос України» повідомляв про жахливу трагедію, що сталася в місті. Тоді внаслідок аварії ліфта загинув шестимісячний малюк, а його матір з тяжкими травмами і в шоковому стані потрапила до реанімації. Учора прокуратура області порушила кримінальну справу стосовно службових осіб КРЕП № 10 міста Кіровограда. Слідство триває.

Олег БОНДАР.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігівському художньому музеї триває виставка призерів обласного конкурсу дитячого малюнка «Майбутнє без Чорнобиля».

На знімку: призери конкурсу Ганна Скоробагата (зліва) з Корюківської школи № 1 та Ганна Сеник з Бобровицької школи № 2 оглядають роботи своїх однолітків.

Ринок телекомунікацій під загрозою?

Київ. Представники простору Інтернет б'ють на сполох. Адже можлива двовідсоткова надбавка до тарифу на телекомунікаційні послуги якщо не знищить ринок, то зробить Інтернет, кабельний та мобільний зв'язок ще менш доступними для громадян. А саме таке нововведення закладене у змінах до деяких законів у галузі зв'язку. Фахівці стверджують: непрофесійне втручання в законодавство вдарить передусім по кишенях українців. Крім того, зміни позначаться на інвестуванні та розвиткові галузі і вже точно на впровадженні високих технологій у сільській місцевості.

Адже доступ до Інтернету, наприклад, сьогодні є у менш ніж 10 відсотків громадян, а витрати українців на телекомунікаційні послуги лише 2004 року становили більше 20 млрд. грн. Тож потрібно розвивати цей хоч і недостатньо поширений, але надприбутковий бізнес.

Анна БОЙКО.

Студентів виселяють із гуртожитків

Івано-Франківська область. У Прикарпатському національному університеті імені В. Стефаника припинили заняття стаціонарників до 10 квітня. Як пояснив «Голосу України» ректор навчального закладу Богдан Остафійчук, це спричинено численними скаргами студентів на різного роду нездужання: підвищення температури, біль у горлі, нежить. Це можуть бути симптомами початку різних захворювань — і грипу, і ГРЗ, і кору. Найбільше студенти побоюються останнього. З початку року серед десяти тисяч стаціонарників цього вузу на кір захворіло, за даними медиків, 29 осіб. Ніби й небагато, але містом вперто шириться чутки, буцімто один студент від цієї хвороби помер. І хоч в обласній санепідстанції рішуче спростовували цю інформацію, в університеті на прохання стривожених студентів та їхніх батьків вирішили на всяк випадок перестрахуватися і зробити в навчанні перерву. На час цих «канікул» з гуртожитків виселять усіх студентів. За словами Богдана Костянтиновича, там проведуть дезинфекцію.

Дарина НАЗАРЧУК.

Малюк не розгубився

Тридцятидворічний Андрій Чернов разом із дружиною підходили до свого будинку, аж раптом почули дитячий крик. Озирнувшися, чоловік і жінка побачили в будинку навпроти хлопчика, що стояв на карнизі вікна третього поверху й судорожно чіплявся за відкриту кватирку.

Часу на роздуми не було — дитина в будь-який момент могла зірватися вниз. Андрій заліз на дерево, що росло поряд, розбивши скло, потрапив на балкон другого поверху. А вже з нього підтягнувся на третій. Спочатку доброволець спробував проникнути у квартиру, вибивши балконні двері, але звідти повалив густий задушливий дим. Потім він і сам не міг зрозуміти, як йому вдалося з балкона в напівшпагаті дотягтися до вікна, де на карнизі балансувало п'ятирічне маля. Підхопивши дитину, Андрій спустив його на другий поверх до сусідів. Вогнеборці прибули на місце події через п'ять хвилин після сигналу про пожежу. Коли рятувальники зламували двері в квартиру, де вже бушував вогонь, вони ще не знали, що маленький Ярослав був уже в безпеці.

— Не розгубився у складній ситуації малюк, — каже підполковник внутрішньої служби Сергій Курочкін. — Не кожен у його віці додумався б вилізти на карниз вікна. На його щастя, поруч опинився саме Андрій Чернов, адже нетренована людина не змогла б подолати такий складний шлях до дитини із землі на третій поверх, та ще й за лічені хвилини.

За порятунок хлопчика **Андрій Чернов (на знімку на місці події)** Севастопольським управлінням МНС висунутий як номінант Всеукраїнської акції «Герой-рятувальник року».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Фото Севастопольського управління МНС.

Пам'ятки археології з молотка

Після перевірок щодо дотримання земельного законодавства прокуратурою Чернівецької області порушено 14 кримінальних справ. Виявлено десятки випадків використання земель з комерційною метою без оформлення відповідних документів та сплат до бюджету. Проте найбільше вразили своїм цинізмом, за словами прокурора області Михайла Косюти, факти передачі у приватну власність земель, на яких розташовані пам'ятки археології. Так, у с. Михальча Сторожинецького району передали у приватну власність 1,6 га землі, де міститься поселення римського періоду II-IV століть. У Вижницькому, Кельменецькому та Кіцманському районах приватні власники за сприяння чиновників заволоділи курганами і древніми поселеннями, які теж є пам'ятками археології і де вчені планували розкопки.

Сергій СУЛИМА.

Шукали брухт, знайшли арсенал

Боєприпаси часів Великої Вітчизняної війни виявили поблизу станції Зачатівка Волноваського району двоє підлітків. Хлопці шукали металобрухт зі спеціальним приладом, який і задзвенів поблизу снаряда. Підлітки повідомили про знахідку до міліції і сільради. На місце виїхала піротехнічна група головного управління МНС України в Донецькій області на чолі із Сергієм Логвином. Після докладного обстеження із землі було вилучено понад 80 небезпечних знахідок: артилерійські снаряди, мінометні міни та ручні гранати. Всі знайдені боєприпаси вивезено і знешкоджено. За словами начальника обласного управління МНС Леоніда Касторського, з початку року сапери вже знешкодили 317 боєприпасів.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Фото Центру пропаганди головного управління МНС України в Донецькій області.

■ КРИМІНАЛ

За відбитками вушних раковин

правоохоронці встановили причетність злодіїв до крадіжок майна із 40 квартир.

«Гастролерів» затримали в райцентрі Чернівці Вінницької області, коли вони проникли в одну із квартир. Після застосування методу ідентифікації особи за відбитками вушних раковин доведено причетність затриманих ще до сорока крадіжок.

Як пояснили фахівці обласного центру криміналістики УМВС, злодії зазвичай приставляють вухо до дверей, щоб зайвий раз переконатися в наявності чи відсутності господарів у квартирі. А відбитки вух такі само індивідуальні, як і пальців.

Троє із затриманих уже побували в місцях позбавлення волі. Один із них провів за гратами 11 років. Ще двох у лютому цього року засуджено за квартирну крадіжку, але суд відстрочив виконання рішення. Злодії вирішили не гаяти часу.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На кордоні знову стріляли

«Бойовик» почався з того, що через кордон з російської сторони в об'їзд митного поста «Дьоміно-Олександрівка» на великій швидкості промчав ущент завантажений КамАЗ. Автомобіль зник на території одного із прикордонних складських приміщень.

Військовослужбовці прикордонних військ разом із співробітниками управління СБУ в Луганській області блокували базу, спостерігаючи, як контрабандний товар перевантажували в інший автомобіль. Під час затримання водій КамАЗу, намагаючись прорвати оточення, вчинив спробу наїзду на військовослужбовця прикордонних військ. Той вистрілив у бік вантажівки і, як з'ясувалося пізніше, поранив водія в ногу. Зникнути на території сусідньої держави контрабандистам таки не вдалося. Машину, в якій перебували четверо людей, затримали російські прикордонники.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Дострокові вибори у Латвії

Обирати депутатів у Сейм латвійці планували тільки у жовтні. Але сталося так, що дострокові парламентські вибори розпочалися в Латвії вже вчора.

Вони триватимуть до 32 травня, і проголосувати виборцям буде не так легко. Адже скринька для виборчих бюлетнів всього одна, і знаходиться вона в містечку Дунтес у будинку пана Мюнхгаузена. Так, так, того самого Мюнхгаузена...

Якщо ви вважаєте, що барон Мюнхгаузен — казковий персонаж, то помиляєтесь. Літературний герой мав історичний прототип, як і Робінзон Крузо, і багато інших. Реальний Ієронім фон Мюнхгаузен жив у 18-му сторіччі в маєтку Дунтес, де служив у армії Російської імперії. Там він знайшов своє щастя в особі прекрасної Якобіни. Як, до речі, й імператор Петро Перший знайшов у Ризі Марту Скавронську, котра по тому стала Катериною Першою. Дійсність іноді є фантастичнішою за вигадку...

У Латвії небагато справжніх героїв, отже тут пропагують і героїв, створених уявою, на кшталт бравого солдата Швейка в Чехії. В Дунтесі вже років 20 працює музей Мюнхгаузена. В ньому вже була пожежа, і ця подія стала ще одним епізодом у низці фантастичних пригод нашого героя. В центрі Старої Риги донедавна просто неба стояла воскова постать барона. В Дунтесі проводяться фестивалі гумору та змагання брехунів. І жоден зі ста депутатів Сейму не взяв у них участі.

До речі, нещодавно в Латвії перебувала делегація з Харкова. Було вирішено, зокрема, що в бібліотеці Харківського держуніверситету буде організована вже друга виставка з фондів Латвійської академічної бібліотеки. Цього року вона буде присвячена життю і надзвичайним пригодам барона фон Мюнхгаузена.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Майдан по-французьки

Сьогодні в Україні починається «Французька весна». Весь наступний місяць у шести містах країни (Києві, Дніпропетровську, Одесі, Львові, Харкові та Донецьку) проходитимуть виставки, фестивалі, зустрічі і презентації. На них можна буде ознайомитися з новинками сучасного французького мистецтва.

Відкриє «Французьку весну» грандіозний вуличний спектакль «Під кінець Одіссеї» **(на знімку)**. Величезні машини з артистами проїдуться столичним Хрещатиком до майдану Незалежності. Директор Французького культурного центру **Аїша КЕРУБІ** в інтерв'ю «Голосу України» пояснила, чому починають саме з вуличного спектаклю:

— В Україні активно розвивається культура вуличного мистецтва. Ваша центральна вулиця у вихідні закрита. Там виступають і співаки-професіонали, й аматори. Тому вуличний спектакль збігається з метою нашої роботи — об'єднати високе мистецтво і культуру вулиці.

— Які сюрпризи принесе ця «Французька весна»?

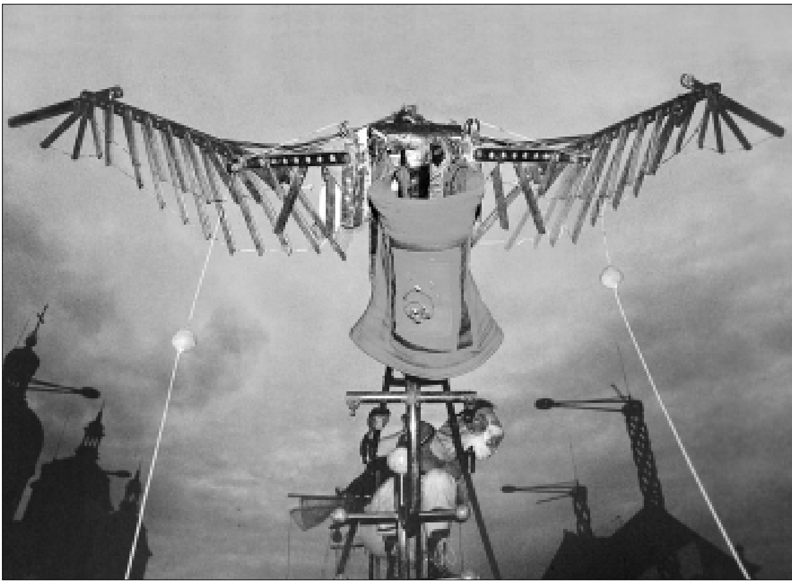
— В Києві відкриється школа французького кулінарного мистецтва при Торгово-економічному університеті. Також заплановано виставку моди в Одесі. Цікавою подією стануть «Кіно—мікс» — це фільми двадцятих років, показ яких супроводжуватиметься сучасною електронною музикою. Програмою передбачено і «Ночі короткометражного кіно», що з великим успіхом пройшли на попередніх «веснах». Буде проведено фестиваль допрем'єрних показів.

— «Французька весна» пройде в шести містах України. Чи відрізнятиметься програма залежно від регіону?

— Практично ні. Але свої особливості в кожному місті будуть. Наприклад, у Харкові ми організуємо виставку графіки. До речі, в нас є мрія організувати саме тут виставку робіт Кассандра (псевдонім Адольфа Мурона. — **Прим. авт**). Цей відомий французький графік родом з Харкова. Він автор відомого в усьому світі фірмового знака марки Ів Сен Лорана.

— Чи проходить «Французька весна» в інших країнах?

— Раніше щось схоже організовували в Азії. Перша і друга «Французькі весни» в Україні були такі вдалі, що, як мені сказали в Міністерстві закордонних справ Франції, тепер усі хочуть робити «Французьку весну». Наприклад, активно над цим працюють у Стамбулі. Водночас проведення «Французької весни» — це вже не тільки французька традиція, а й українська.

Тетяна ПАСОВА.

Серце на пуантах

■ **КОНКУРСИ**

Серж Лифар — видатна й суперечлива постать в історії світового мистецтва, танцівник і балетмейстер, котрий, емігрувавши 1923-го з України до Франції, понад 30 років очолював балетну трупу Паризької Гранд-Опера, здійснив близько 200 новаторських постановок і виховав кілька поколінь балерин. Він знову повертається до Києва — з другого по дев'яте квітня на сцені Національної опери України триватиме VI Міжнародний конкурс балету імені Сержа Лифаря.

Балетні конкурси ім. Лифаря та міжнародні фестивалі танцю «Серж Лифар де ля данс» регулярно відбуваються на головній українській оперно-балетній сцені з 1994 року у двох номінаціях: артисти балету та хореографи. Незмінний і голова журі — президент Міжнародної спілки діячів хореографії Юрій Григорович. Цьогоріч до столиці України прибудуть позмагатися представники більш як десяти країн. Володар гран-прі конкурсу отримає премію у п'ять тисяч доларів. А в день відкриття імпрези чекає сюрприз і на киян, котрі зможуть побачити балет Сержа Лифаря «Ранкова серенада» на музику Франсіса Пуленка.

Юліана ШЕВЧУК.

Привіт із бронзового століття

Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка разом з Київським міським будинком учителя провели лекцію на тему: «Трипільська цивілізація у спадщині України». На ній йшлося про створення біля села Уляники Кагарлицького району на Київщині комплексу житлово-господарських, культурних споруд, що існували на території Київської області і Правобережжя України, під назвою «Коло-Ра». Тут хочуть представити «живу» модель стародавніх поселень хліборобів Трипільської культури, поселення бронзового століття, селище слов'ян і давньоруське селище.

На знімку: демонстрація трипільського одягу.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Пияцтву — бій. А вночі — цілковитий відбій

У Санкт-Петербурзі можуть повністю заборонити торгівлю міцним алкоголем у нічний час. «Після 23-ї години нічто не повинен пити взагалі. Тому потрібно заборонити торгувати алкоголем усім», — заявляють представники фракції «Єдина Росія», які 5 квітня внесуть відповідну поправку в друге читання законопроекту «Про оборот алкогольної і спиртовмісної продукції в Санкт-Петербурзі».

Нині вночі в місті продається міцного алкоголю на суму 50 млн. дол. на рік. І обсяги продажів у нічний час становлять майже 15 відсотків від щоденного обороту компаній. Тож питання пити чи не пити, коли дуже хочеться, обговорюється в Пітері швидко, щоб встигнути до магазину добігти.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Африканці хвилюються за нашу орієнтацію

«Результати виборів в Україні — трагічний вирок її євроінтеграційним намірам». Саме такі висновки зробили ЗМІ Марокко, щойно було оприлюднено попередні результати наших парламентських виборів. Марокканці не могли оминути таку значну подію в Україні, адже наприкінці 2004-го тут усі стежили за подіями помаранчевої революції. Це посилює і зростання кількості марокканських туристів до України відразу після відомих подій. До того ж, сьогодні Марокко впевнено рухається шляхом до тісного співробітництва з ЄС, і тому стратегічний європейський вибір України марокканці сприймають досить оптимістично. Мабуть, саме тому журналісти Марокко висвітлюють вибори з євроінтеграційним акцентом і наголошують на сумних для прозахідної орієнтації їх результатах.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Марокко.

■ **СВІТ КОРОТКО**

РОСІЯ—ГРУЗІЯ

Домовились

Учора Москва і Тбілісі підписали угоди про порядок виведення російських військових баз. До 1 жовтня 2007 року буде виведено базу, дислоковану в Ахалкалакі, повідомив у Сочі головком сухопутних військ РФ генерал-полковник Олексій Маслов. А повністю завершити виведення військ, відповідно до підписаних документів, планують протягом 2008 року.

США

Таємні в'язниці є і в Європі?

Спеціальний доповідач ООН з питань запобігання тортурам Манфред Новак заявив, що в нього є докази існування секретних в'язниць США в Європі. Новак нагадав, що Сполучені Штати відмовилися уточнити обставини, за яких було отримано свідчення кількох підозрюваних у терористичній діяльності. Однак у своєму інтерв'ю доповідач не оприлюднив докази наявності на території Європи в'язниць ЦРУ. Манфред Новак зажадав від США доступу на територію цих в'язниць і можливості безпосередньо опитати ув'язнених.

БАХРЕЙН

Трагедія на воді

Біля берегів Бахрейну зазнало аварії судно з більш як 130 пасажирами. Число жертв досягло 54 осіб, врятувати ж удалося 63 пасажири, 30 з яких одержали лише легкі поранення. Встановлено, що на борту судна, крім британців, жителів Бахрейну, Південної Африки, єгиптян, філіппінців та індусів, перебували італієць, китаєць, а також громадяни Таїланду. За попередніми даними, аварія сталася через перевантаження корабля.

Збитковий кордон

Через конфлікт на українсько-молдовському кордоні наша держава щодня втрачає 200—250 тисяч доларів. Про це учора на прес-конференції заявив заступник міністра закордонних справ України Володимир Хандогій. Також він зазначив, що нині прикордонна ситуація стабілізувалася. Днями дві останні ватажківки, що були затримані з початку конфлікту, залишили контрольно-пропускний пункт і повернулися на територію Придністров'я. 15 підприємств невизнаної республіки отримують повне митне забезпечення Молдови. Але, зазначив пан Хандогій, з боку певних і українських, і закордонних політичних сил відбувається штучне нагнітання обстановки. Прикладом є історія з російською «гуманітарною допомогою». Про зайвість будь-яких розмов щодо гуманітарної катастрофи у Придністров'ї свідчить те, що лише за останній тиждень Тирасполь отримав понад 7 тисяч тонн продуктів.

Олена СКРИПКА.

ДЕНЬ
СУБОТА, 1 КВІТНЯ 2006 ■ № 60 (3810)

У Святошинському районі Києва на місцевому речовому ринку згоріли кафе і п'ять павільйонів

За перший квартал цього року бюджетний показник столиці перевиконано на 52 млн. грн., повідомив київський міський голова Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО

■ У НОМЕР

«Браво, ви талановиті!»

Крим. Фестиваль під таким гаслом триває в «Артеку». Юні обдарування з театральних студій і гуртків, клубів технічної та ужиткової творчості з усіх куточків країни творять, пробують, обмінюються досвідом, показують свої здобутки визнанням фахівцям. У Міжнародний день театру вони показали свої здібності акторів, драматургів, сценаристів, режисерів. А завершать фестиваль талантів показом власних спектаклів у палаці Суук-Су.

Віктор ХОМЕНКО.

Хитрий лис розперезався…

Полтавська область. Не лише екологи чи мисливці, а й полтавські селяни засвідчують зростання в останні роки на території області лисячої популяції. Це пов'язують з тим, що стало менше мисливців (мати рушницю — дороге задоволення), що люди охололи до рудого хутра, яке було колись заповітною мрією кожної жінки. Отож і почувається тепер хитрий лис привільно не лише «у лісі, лісі темному»... А отже, почастішали його контакти з людиною. Тим паче зараз, коли охлялі за зиму звірі самі воліють триматися поближче до курників. Та інколи такі зустрічі нічого доброго не приносять. Випадок, який трапився у с. Тройняки Семенівського району, — ще одне того підтвердження. Там лисиця забрела на подвір'я родини П., а коли господарка спробувала вигнати небажану гостю, та вкусила жінку за руку. Сусід застрелив хижака, але на цьому для сім'ї постраждалої все лише почалося. Як з'ясувала експертиза, лисиця хворіла на сказ, отож і господарку, і її сина-восьмикласника, який теж мав контакт з твариною, госпіталізували. А всього з початку року в області жертвами скажених тварин стало мало не півсотні полтавців.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

«МАЗ» — те, що треба!

Запоріжжя. Чотири з 20 нових автобусів «МАЗ» великої місткості вийшли на маршрути Хортицького району міста. Саме ці автобуси, куплені за кошти, виручені від продажу ділянки землі на площі Фестивальній, стали переможцями тендера, проведеного міськрадою. Як розповів «Голосу України» заступник начальника міського управління транспорту і зв'язку Олександр Кухарєв, «МАЗи» розраховані на 160 чоловік, мають низьку сходинку, в автобусах установлені німецькі двигуни останнього покоління.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

■ РЕЗОНАНС

Є про що поговорити

Презентована урядом Юрія Єханурова «Енергетична стратегія України на період до 2030 року та подальшу перспективу», як відомо, рекомендована до широкого обговорення. Поза тим проблеми енергобезпеки дискутуються у суспільстві не перший рік, про що свідчать і публікації в «Голосі України». Але можливості будь-якої газети обмежені, і доводиться відкладати розлогі аналітичні статті наукового характеру, як це сталося з дописом Олега Крисіна під промовистою назвою «Економічне реформування має бути економічним».

Аналізуючи розвиток вітчизняних реформ, зокрема, в енергетичній сфері, автор дивується, чому їх промовники знехтували досвідом Великої Британії у сфері газорозподілу, яка спирається на поєднання високої якості послуг з низькими цінами. Він доходить висновку, що наші реформатори під правильними гаслами про економічну доцільність часто вирішують власні інтереси, а під пошуком ефективного власника стоїть цілком прагматичний намір до самозбагачення. На його думку, слід змінити концепцію реформ, надавши їй не приватного, а суспільного змісту. Головною метою має бути економічне будівництво, а не переділ власності на користь «вузького кола обмежених осіб». Не маючи змоги опублікувати статтю Олега Крисіна повністю, повідомляємо читачеві координати автора: 03110, Київ-110, а\с 141.

«Наша політика — закон»

(Початок на 1-й стор.).

У чому одностайні всі учасники пленуму, то це у визначенні проблем, з якими зіштовхнулася адміністративна юстиція. Однією з найбільш значущих проблем адмінсудів є брак суддів. Навіть Вищий адміністративний суд укомплектовано менш як на 70 %. Окрім цього, більшість окружних адмінсудів не мають навіть власних приміщень. У зв'язку з цим значно затягується розгляд справ. Так, наприклад, Верховний Суд та Вищий господарський суд у 2005 році передали до Вищого адміністративного майже 14 тисяч касаційних скарг. І це на той момент, коли ВАС діяв у складі лише 28 суддів, тобто менше половини загальної кількості суддів. Ще однією проблемою, яка уповільнює розгляд адміністративних спорів, є недосконалість законодавства, яким недостатньо чітко розмежовано компетенцію адміністративних, господарських судів та судів загальної юрисдикції. Щоб покращити розгляд скарг у Вищому адміністративному суді, планується поглибити спеціалізацію, зокрема, створити палату з розгляду справ з участю податкових органів.

Загалом у роботі пленуму взяли участь в. о. голови Конституційного Суду України Павло Євграфов, в. о. голови Верховного Суду України Петро Пилипчук, голова Державної судової адміністрації Іван Балаклицький, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, судді Вищого адміністративного суду України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку (зліва направо): **Микола Сірош — перший заступник голови Вищого адміністративного суду України, Олександр Пасенюк — голова Вищого адміністративного суду України, Олександр Панченко — заступник голови Вищого адміністративного суду України.**

За позитивне ставлення до ВІЛ-позитивних

Близько 300 осіб стали учасниками конкурсу на кращий ескіз плаката на тему «Люди, які живуть з ВІЛ, потребують розуміння, допомоги і підтримки». Кращі роботи повісять у медичних закладах та використовуватимуть як зовнішню рекламу. Серед авторів є школярі, молодь і представники старшого покоління. Ескізом-переможцем названо роботу Любові Туктаєвої з Димитрова. Призерами стали також Марина Улянич із цього ж міста, Ірина Войтинська з Артемівська та колектив пологового будинку Слов'янська. Наймолодшим учасником виявилася п'ятирічна Марина Касимова з Донецька.

Конкурс проведено в рамках проекту «Подолання стигми і дискримінації, пов'язаних з ВІЛ-інфекцією та СНІДом», який реалізується в Донецькій області та Криму. Як відзначила директор проекту Оксана Микитенко, тривожні цифри свідчать, що проблема ВІЛ може зачепити кожного з нас. Тому важливо, щоб інфіковані відчували підтримку і людяне ставлення.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Знову волинський автоклондайк

Працівники УМВС України у Волинській області затримали колишнього слідчого Ківерцівського райвідділу внутрішніх справ Павла Н., який з 12 квітня 2005 року перебував у міждержавному розшуку. Проти нього порушено кримінальну справу за фактом незаконного вилучення у листопаді-грудні 2004 року у Луцькому МРЕВ (міжрайонне реєстраційно-екзаменаційне відділення) первинних документів про реєстрацію 121 іномарки, що дало змогу незаконно їх легалізувати на території України. Такими злочинними діями затриманий завдав державі значних матеріальних збитків.

Оперативно-розшуковими та слідчими діями встановлено, що протягом 2004—2005 років на території Волинської області діяла група осіб із працівників органів внутрішніх справ, які сприяли незаконній легалізації органами МРЕВ транспортних засобів, ввезених в Україну контрабандним шляхом. До складу групи з шести чоловік входили чотири працівники міліції.

Схема її діяльності відпрацьована: в Україну незаконно ввозили транспортні засоби, які потім за підробними документами реєстрували в Луцькому МРЕВ ВДАІ УМВС України у Волинській області. Після цього один з працівників міліції виносив постанову про проведення виїмки у МРЕВ первинних підробних документів про реєстрацію автомобілів, знищуючи цим сліди діяльності.

Встановлено, що ця група сприяла незаконній легалізації на території України близько 1500 транспортних засобів. Таким чином підозрювані завдали державним інтересам збитків на суму понад 10 мільйонів гривень. За цим фактом прокуратурою Волинської області порушено кримінальну справу. Згідно з постановою Луцького міжрайонного суду за поданням прокуратури Волинської області у помешканнях та службових приміщеннях учасників групи проведено обшуки, у результаті яких вилучено низку речових доказів у справі. До Павла Н. та іншого учасника злочинної групи Віктора Ш. Луцьким міськрайонним судом обрано запобіжний захід у вигляді утримання під вартою.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Велика вода — велика біда

У селі Великі Ком'яти Виноградівського району на Закарпатті внаслідок переливу дамби на річці Боржава сталося підтоплення 20 приватних житлових будинків, в яких мешкають тридцять людей. Спільними зусиллями військових з евакуаційно-рятувальної групи інженерного батальйону «Тиса» та рятувальників МНС з місця затоплення тимчасово евакуйовано всіх мешканців. Нині там працюють підрозділи МНС із спецтехнікою і аварійне формування облводгоспу. Водночас на Дніпропетровщині підвищився рівень грунтових вод та води в річках, що призвело до підтоплення понад 450 приватних садиб, п'яти ділянок автошляхів та трьох мостів, повідомляє прес-служба МНС. Рятувальники працюють цілодобово. А напередодні силами протиповеневих служб було здійснено 67 підривів криги на малих річках Вовчій, Самарі, Мокрій Сурі, що дало змогу уникнути надзвичайних ситуацій під час проходження піку паводка.

■ СПОРТ

Кубок ФІФА — в Києві

(Початок на 1-й стор.).

Це перший розгорнутий світовий тур золотого призу. Відбувається він завдяки зацікавленості, партнерським стосункам і злагодженим діям ФІФА та компанії Кока-Кола. Раніше Кубок світу ніколи не демонстрували за межами країн — безпосередніх учасниць або переможниць чемпіонатів світу з футболу.

Світовий тур розпочався 7 січня 2006 року в африканському місті Аккра (Гана) і закінчиться 10 квітня у столиці Італії — Римі. Маршрут тримісячного світового туру пролягає через 29 країн та 31 місто у різних куточках світу. Київ став одним із шести міст європейської частини програми і одним з двох, що представлятимуть Східну Європу.

Сьогодні в Українському домі Кубок ФІФА виставлять для загального доступу. Отож численні шанувальники футболу матимуть змогу на власні очі побачити приз та сфотографуватися з ним. Завтра «золотий гість» із столиці України вирушить за маршрутом Лісабон—Афіни—Рим.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. 1/4 фіналу. Перші матчі. 30 березня. «Севілья» (Іспанія) — «Зеніт» (Росія). 4:1. «Левський» (Болгарія) — «Шальке-04» (Німеччина). 1:3. «Рапід» (Румунія) — «Стяуа» (Румунія). 1:1. «Базель» (Швейцарія) — «Міддлсбро» (Англія). 2:0.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 20.03.2006 р. по справі № 42/26-2006 Товариство з обмеженою відповідальністю «Нафта-Бор» (Київська обл., Бориспільський район, с. Проліски, вул. Промислова, 15, код ЄДРПОУ 30163889, МФО 300056) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Акціонерний комерційний банк «Легбанк» (01033, м. Київ. вул. Жилянська, 27, код ЄДРПОУ 14291780, МФО 300056, тел.: (044) 287-95-00, 287-95-16).

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 24.02.2006 р. порушено справу № 6/18-06 про банкрутство Дочірнього підприємства відкритого товариства «Сумбуд» будівельно-монтажного підприємства «Хіммашбуд-2» (40020, м. Суми, вул. Скрябіна, 38, р/р 26001303702608 в «Промінвестбанку» м. Суми, МФО 337278, код 14026374).

Ухвалою від 22.03.06 р. розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ № 176263 від 17 листопада 2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

24 березня. Запоріжжя. Восьмий Міжнародний фестиваль студентських театрів естрадних мініатюр.

25 березня. Київ. На п'ятому Міжнародному турнірі зі спортивної гімнастики «Кубок Стелли Захарової» однією з найстабільніших і найяскравіших гімнасток показала себе українка Анастасія Коваль (у центрі).

26 березня. Канів. На виборах до Верховної Ради України голосує молода мама Людмила Занькова.

27 березня. Народний артист України, директор Національної опери Петро Чуприна отримав театральну премію «Київська пектораль» за кращу музичну виставу — «Фауст».

28 березня. У столичному планетарії відкрилася щорічна спеціалізована виставка-ярмарок для садівників, квітників, городників і дачників.

29 березня. Перше у XXI столітті повне сонячне затемнення. На території України тінь Місяця покрила близько 70% диску Сонця.

30 березня. Київ. Відкрито офтальмологічне відділення Української дитячої спеціалізованої лікарні — ОХМАТДИТ.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Не менш як 50 осіб загинуло в Ірані внаслідок землетрусу

Секретар РНБО Анатолій КІНАХ провів нараду з підготовки до опалювального сезону 2006—2007 років в Олександрії

«Солодкий» конфлікт

на Теофіпольському цукровому заводі переріс у справжню війну, заручниками якої стали робітники, селяни і тисячі споживачів його продукції

Для невеликого Теофіполя місцевий цукровий завод — не просто найбільше в районі і одне із найпотужніших у своїй галузі підприємство. Для шестисот його працівників, трьох тисяч мешканців містечка, що виросло навколо і разом із заводом, десятків сільгосппідприємств не тільки Хмельницької, а й сусідньої Тернопільської областей це — ще й приклад прибуткової роботи, гарантія стабільності, надійні заробітки — і для кожної родини цукровиків, і для заводських бізнесових партнерів, та ще й бюджету. Адже щороку підприємство сплачує до чотирьох мільйонів гривень податку.

Не дивно, що інтерес до нього є у багатьох і завжди. Але є ще одна пікантна обставина, яка теж добре відома місцевим мешканцям: уже не перший рік привертають до себе увагу скандали, суперечки, судові тяганини, пов'язані із цукровим велетом. Час від часу тут з'являються різні загони охоронців — від легальних державних до втаємничених приватних, котрі або пробують штурмувати завод, або несуть таку пильну охорону, що навіть офіційним особам на територію не пройти.

Цукор пахне не політикою, а грошима

Дати однозначну відповідь, чому на заводі склалась така непроста ситуація, важко. Та цілком очевидно, що хтось штучно підігріває нездоровий інтерес до цукроварні, намагається розбурхати ще більше вогнище довкола конфліктів, котрі вже давно настав час загасити назавжди.

Ось і останніми днями хтось добре постарався, щоб мало не в кожну теофіпольську оселю дійшла невеличка листівка, яка, не обійшовшись без політичних ярликів, спробувала очорнити і голову правління заводу Михайла Співака (**на знімку**).

Не варто казати, що будь-які політичні оцінки і звинувачення у цій справі видаються доволі наївними. Адже у всій цій історії ідеться аж ніяк не про партійних лідерів і партійні справи. Цілком очевидно, що до підприємства з мільйонними оборотами і прибутками інтерес матеріально-бізнесовий. А от у листівці робиться наголос на тому, що Співаку, якого начебто підтримують певні політичні сили, вдалось уникнути кримінальної відповідальності. І не за що-небудь, а за хабара.

Ця історія із хабаром кілька місяців тому добре нашуміла у райцентрі. Саме в розпал цукрової кризи голову правління звинуватили в тому, що він вимагав і отримав в одного із підприємців гроші за реалізацію дефіцитного тоді цукру.

Оскільки гроші справді були, наручники швидко клацнули на руках у Співака. А невдовзі з'явилась і постанова прокурора області про усунення обвинувачуваного Співака на час проведення досудового слідства від посади голови правління ВАТ «Теофіпольський цукровий завод».

Зовні і факт хабара, і процедура затримання видавалися такими правдоподібними, що в багатьох справді закрався сумнів у чесності керівника. І постанова у цій справі мала цілком логічний вигляд. Лише згодом почав проглядатись зовсім інший зміст цієї історії. Після розслідування прокуратурою було винесено рішення про закриття справи у зв'язку з відсутністю складу злочину. Хабар виявився такою собі підставою, яку було вчинено заради одного — усунути з посади голову правління. Якщо при цьому до його імені міцно причепився ярлик хабарника, очевидно, за задумом організаторів цієї акції, це теж мало непоганий результат. Адже постанову про закриття справи у районі мало хто бачив. А от про те, що Співака арештовували, знали всі.

Крісло — без директора, завод — без господаря

Крісло голови правління теофіпольського ВАТ — то взагалі окрема категорія, яка з'явилася внаслідок численних суперечок за право власності на завод. Історія ця почалась у 99-му, коли постало питання про приватизацію підприємства. Тоді контрольний пакет акцій у майже 51 відсоток отримали сільськогосподарські товаровиробники. Але, не маючи досвіду роботи з цінними паперами і практично не уявляючи, як вони могли б керувати підприємством, швидко перепродали документи хоч за невелику, але реальну готівку одній із приватних структур.

А другу половину в кількості 42 відсотків акцій викупила новостворена структура «Агроцукор», до складу якої увійшли десять місцевих сільгосппідприємств і чотири фізичні особи. Тоді ще ніхто не знав, що такий розподіл цінних паперів — міна сповільненої дії. Адже за нинішнім законодавством вирішальний голос у прийнятті рішення може мати лише той акціонер, що зосередить у своїх руках 60 відсотків акцій. Оскільки такої кількості не набрав ніхто, підприємство так і не отримало повноправного власника.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Закінчення на 14-й стор.).

Якщо це — «рай», то який тоді «геноцид»?..

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Не вірте данайцям, які локшину вішають на вуха. Чого тільки не наобіцяють сердешні: і райські кущі, і манну небесну, і навіть зірку ясну. Та коли справа доходить до діла, їх , сердешних, удень зі свічкою не розшукаєш.

Зрештою, сумчанка Світлана Ковальова разом із трьома своїми діточками так «наїлася» тих обіцянок, що вже давно не вірить ні обіцяльникам, ні їхній словесній «доброчинності». І підстав для такої зневіри задосить. Коротко нагадаю долю цієї нещасної родини, про яку «Голос України» розповів своїм читачам ще 5 березня 2004 року у статті «Половинчасте милосердя».

Ось уже 26 років, до того ж останні 15 — з неповнолітніми дітьми, «проживає» Світлана по вулиці Замостянській, 5-б у довжелезному, наскрізь — зверху і знизу — прогнилому, як на мене, сараї. Звідусіль на мешканців цього «п'ятизіркового» болота чатує небезпека: знизу — від пацюків, мишей та жаб, згори — від нависаючої штукатурки та «ніагарських» водоспадів, що заливають приміщення під час дощів. У таких «печерних» умовах проживає Світлана зі своїми трьома дітьми — сімнадцятирічною і восьмирічною доньками та 14-річним сином, який заробив у цьому «світлому пентхаузі» хронічний дифтерит. За стіною, в такій само «світлиці», проживає Світланина сестра з сином, невісткою та онукою, якій ще й рік не виповнився. У дбайливого господаря худоба в кращих умовах живе. Такого висновку житлова комісія міськвиконкому вперше дійшла ще у 1983 році і відселила з аварійних руїн шість сімей. Напризволяще лишилися три — Світланина, сестри та батьківська родини. Удруге, тепер уже житлова комісія Зарічного райвиконкому, підтвердила попередній «діагноз» 11 березня 2003 року. І колесо фортуни, хоча й зі скрипом, але таки зрушило з місця: загнана у куток обставинами міська влада за рік зробила «широкий» жест, запропонувавши трьом сім'ям — Світлані з трьома дітьми, сестрі з парубком вусатим та паралізованій матері — вселитися у чотирикімнатну квартиру.

Світлана відмовилася. Не з примхи — з практичних міркувань. Ось як вона прокоментувала ситуацію два роки тому: «Це сьогодні нас семеро, а завтра, з огляду на вік моєї дочки та племінника, — колгоспна бригада набереться, як у тій пісні: «А у нашого Омелечка невелика сімеєчка...». І тоді що, знову йти на поклон до влади?» Зрештою, так і вийшло. Племінник одружився і обзавівся дитиною, не сьогодні-завтра стане на рушник і старша дочка Світлани. Тож від чиновницьких щедрот вони відмовилися і запропонували компромісний варіант: замінити чотирикімнатну квартиру на дві двокімнатні: одну для неї з дітьми, другу — для сестри з матір'ю. Аякже!

Утім, відкинуті колишніми можновладцями родини з 1-ї Замостянської сприйняли це з філософським спокоєм — на горизонті замаячили переміни, яких «помаранчеві» вожді наобіцяли знедоленим «сім мішків». Тож, сповнена надії і оптимізму «за світле майбутнє своїх дітей», багатостраждальна жінка у лютому минулого року звертається до новопризначеного виконувача обов'язків міського голови Сум Сергія Клочка з проханням про їхнє відселення з «кунячої нори». Зміст відповіді звівся до банального. Мовляв, у зв'язку з відмовою від надаваної вам чотирикімнатної квартири чекайте, тьотю, доки ваша черга на житло не підійде. А «гуляти», з огляду на «ударні» темпи житлового будівництва в Сумах, їй з дітьми доведеться щонайменше років 20. Дивись, до того часу і правнуки на світ у хліві з'являться. Хоча, мабуть, і справді знайти окремі квартири неможливо.

Коли читав відповідь пана Клочка, пригадалася його реакція на попередню публікацію — «Половинчасте милосердя».

Так і живе Світлана з трьома дітьми чи то в хліві, чи то у конурі, де взимку на ранок у відрах замерзає вода, а підлога-решето перетворюється на ковзанку. Проклинаючи долю, постійно виплакуючи очі та благаючи Господа дати їй силу та вберегти дітей від хвороб. Живе у холоді, голоді, з урахуванням її зарплати, аліментів та допомоги на дітей — на «цілих» 950 гривень на місяць на чотирьох. Невже саме це і є державна турбота про малозабезпечених та багатодітних?

Тим часом за якихось 200 метрів від Світланиної «світлиці», на мальовничому березі озера злітають до неба дво- та триповерхові кам'яниці «слуг» народу — учорашніх та сьогоднішніх данайців. Нижчі за них рангом також не проти облаштуватися у цьому райському куточку. Особисто до Ковальової троє звернулося з пропозицією викупити у неї «печеру» в обмін на квартири для всіх її мешканців. Ті з радістю погодилися.

— Та радість тривала недовго, — сумно зітхає Світлана. — Усі купці отримали відкоша, бо ця земля — власність міської громади.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Чиє військо? Богуславове...

У переліку численних львівських музеїв у довідниках зазначено й приватну збірку Богуслава Любіва, що на площі Ринок. Це — галерея українського військового однострою періоду визвольних змагань першої половини XX століття. Її унікальність полягає в тім, що автор експозиції, як кажуть, і швець, і жнець, і на дуду грець. Бо все, що тут експонується, створено його руками. Навіть манекени.

Свого часу із бібліотек і музеїв було вилучено все, що нагадувало про "український буржуазний націоналізм". У 20—30-ті роки у Львові з ініціативи ветеранів Української Галицької Армії при Науковому товаристві імені Шевченка створювали Музей національно-визвольних змагань, збирали однострої, відзнаки, атрибутику, твори мистецтва. За радянської влади все це було знищено. Якось працівники історичного музею звернулися до художника Богуслава Любіва з проханням допомогти відтворити однострої. Чому саме до нього? Бо його батько був відомим у Львові кравцем. У родині збереглася література, старі фотознімки, кравецьке приналежність. Втім, Богуслава Любіва кравецьке ремесло аж ніяк не приваблювало.

— Я змалку запам'ятав: прокидаєшся вранці — батько за машинкою, засинаю — батько ще за шиттям. «Коли ж ти, тату, спиш?» — допитувався у нього. Я трохи допомагав батькові, який займався і тяжким кравецтвом (так називали пошиття чоловічого одягу), і легким, тобто жіночим. Коли народилися мої дочки, я майстрував їм плащики, бо і грошей бракувало, і одягу в крамницях. Ото й усе моє кравецтво...

Він учився, читав батькові книжки, брав до рук його інструменти, які самі підказували, що робити. Нині проблематично знайти тканину та ще й відповідного кольору, яка використовувалася сто років тому. Автор адаптував сучасні матеріали, надав їм відповідних барв. Опанував ручну вишивку посрібленими та позолоченими нитками емблем та військових нашивок, на ткацькому верстаті відтворював орденські стрічки. Нині виконані ним однострої у багатьох музеях України. А для сучасних вихованців військового ліцею імені Героїв Крут він сконструював такі однострої білого кольору, які самі собою є втіленням чеснот юних захисників України.

Ось так почалася ця галерея. Богуслав Любів не лише відродив втрачені раритети, а й на підставі власних досліджень уклав хронологію творення нашого війська. Мабуть, одним із чинників «перекваліфікації» художника Богуслава Любіва було його... ім'я. Він народився 1946 року і вижив. На відміну від двох немовлят, які померли в роки війни. Ім'я зобов'язує і допомагає. У цьому музеї абсолютно все зроблено його власними руками і на власні кошти. Та й працює він на доброчинних засадах. Його, по суті, утримує родина Любівих. Ось я застала в майстерні-галереї доньку пана Богуслава — Богдану з голкою в руках. Його розповіді для відвідувачів — то не традиційний коментар екскурсовода. За кожним словом оживає славне минуле вояків Української Галицької Армії, січового стрілецтва, УПА — усе те, що дороге його серцю.

Щодня рукотворне військо пана Богуслава, яке оточує його, віддає честь своєму "генералові"...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

На знімку: Богуслав Любів у супроводі «війська» галереї однострій.

Фото автора.

ЯДЕРНЕ СХОВИЩЕ — ПОРУЧ ІЗ ПРОХІДНОЮ

■ АКТУАЛЬНО

Днями свій черговий прес-тур компанія «Енергоатом» організувала і провела на Запорізькій атомній станції. Головним об'єктом показу журналістам було сухе сховище відпрацьованого ядерного палива (ССВЯП).

Із історії появи

Це незвичне сховище з'явилося на ЗАЕС не вчора і не несподівано. Його історія — в офіційних довідкових та інформаційних матеріалах. Так, проектним рішенням цієї станції з енергоблоками типу ВВЕР-1000, прийнятим ще в 1978 році, передбачалося вивезення відпрацьованого ядерного палива до Росії в створене там централізоване для всіх атомних станцій СРСР стаціонарне сховище. Однак у 1987 році, після введення в дію четвертого енергоблока, стало зрозуміло: з низки причин і з передбачуваним введенням ще двох блоків на станції виникнуть проблеми із підтриманням її життєздатності.

І невдовзі вони почалися. У приблокових басейнах тимчасової витримки палива різко зменшувалася кількість вільних місць. Таке становище могло призвести в недалекому майбутньому до зупинки станції.

Тому в серпні 1987 року спеціальною постановою союзних органів — технічним проектом розширення ЗАЕС — вже було передбачено і будівництво на її території власного СВЯП. Відпрацьоване паливо передбачалося тоді зберігати в наявних на той час транспортних контейнерах типу ТК-13, в яких воно відправлялося до Росії. ЗАЕС закупила десять таких контейнерів. Та з розпадом Союзу РСР сховище побудувати не вдалося.

Ситуація ще більше загострилася в 1993 році, коли Росія відмовила в прийомі ВЯП. І сталося так, що за час дії заборони — до 1995 року — в басейнах витримки накопичився трирічний запас невивезеного ядерного палива. Назрівала критична ситуація. А суворі вимоги щодо безпечної експлуатації енергоблоків змусили керівництво станції впровадити низку нестандартних організаційно-технічних заходів.

З 1996 року вивезення ВЯП до Росії відновилося. Але ціни за послуги за зберігання його там різко зросли. До того ж з кожним роком вони підвищувалися на 10—15 відсотків. Новий підхід до зберігання відпрацьованого палива, вивчення зарубіжного досвіду підказували — будівництво тимчасового сховища з використанням транспортних контейнерів є несучасним і недоцільним. Тож існуючий тоді Держкоматом України в 1993 році прийняв рішення про будівництво тимчасового сховища модульного типу.

Переможцем оголошеного невдовзі міжнародного конкурсу став проект сухого вентильованого контейнерного зберігання ВЯП американських компаній «Сієрра Ньюклеар Корпорейшн» і «Дюк інжинірінг енд сервісез». Проект має ліцензію наглядових органів США і використовується у цій країні на трьох атомних станціях з 1993 року.

І після проходження всіх українських нормативно-законодавчих експертиз, відповідних узгоджень і затверджень 16 липня 2001 року станція отримала ліцензію Держкомітету ядерного регулювання України на введення ССВЯП у дослідно-промислову експлуатацію. А 24 серпня того ж року перший контейнер з відпрацьованим ядерним паливом було встановлено на майданчику власного сховища.

Яке воно нині?

Що являє собою сховище? Цей бетонний майданчик розраховний на встановлення 380 контейнерів, котрі забезпечуватимуть сухе, герметичне і безпечне зберігання 9000 тисяч лише власних паливних збірок — на весь період експлуатації ЗАЕС.

Нині на бетонному майданчику першої черги сховища знаходиться 36 контейнерів розміром 100x100 метрів **(на знімку вгорі).** Кожний з них — це вентильовані металеві циліндри завтовшки 25,4 мм, у яких у спеціальних корзинах розміщуються 24 відпрацьовані паливні збірки. Довкола циліндру — бетонна оболонка завтовшки 686 міліметрів. Корзини і циліндри заповнені інертним газом, котрий сприяє забезпеченню тривалого зберігання ВЯП.

Загальні розміри контейнерів такі. Висота — 5,7 м, діаметр — 3 метри. Важить кожен з таких контейнерів разом зі збірками 144 тонни. З реакторної установки їх сюди на майданчик перевозить потужний гусеничний транспортер американського виробництва **(на знімку ліворуч)**. Ці контейнери за американською технологією виготовлені на заводі нестандартного обладнання і техніки відокремленого підрозділу НАЕК «Енергоатом» «Атоменергомаш», який розташований неподалік ЗАЕС. Завод має ліцензію на таке виробництво.

Довкола по периметру майданчика — бетонна стіна завтовшки 300 см і заввишки 6 метрів, яка затримує мінімальне гама-випромінювання, що все ж прориваєтся і через отой контейнерний захист. А це свідчення того, яку потужну радіаційну енергію має ще відпрацьоване ядерне паливо.

У цьому сховищі передбачено зберігання ВЯП протягом 50 років. Можливо, воно не перебуватиме тут стільки часу. Є сподівання, що наука невдовзі запропонує технологію переробки цього стратегічного ресурсу з подальшим використанням його ще потужних елементів у ядерних реакторах нового типу чи інших ядерних установках. Перші приклади цього вже нібито є в Японії і США.

Введення ССВЯП на ЗАЕС дає можливість станції тепер щороку економити 40 мільйонів доларів, які витрачалися раніше на відправку відпрацьованого палива до Росії.

Рівень радіації на майданчику сховища, авторитетно і відповідально пояснювали його начальник Сергій Маслов **(на знімку внизу),** інші відповідальні працівники станції, не перевершує встановлених контрольованих і допустимих рівнів. Ми, присутні журналісти, мали можливість самі заміряти радіаційний фон. А за межами зовнішнього огородження майданчика доза гама-випромінювання не перевищує рівня природного фону, характерного для регіону розміщення станції.

Доказом довіри спеціалістам станції є те, що сховище розташоване за якихось 100 метрів від прохідної. Повз нього щодня ходять тисячі працівників АЕС. Усього їх тут працює понад 11 тисяч чоловік. Усі вони, погодьтеся, добре знають, що таке радіаційний фон і як його вимірювати. І, мабуть, нізащо не допустили б перевищення допустимих норм. Ще й тому, що за п'ять кілометрів від АЕС і сховища в їхній домівці — місті Енергодар — живуть їхні сім'ї, діти...

І насамкінець щодо назви цього об'єкта. У всіх письмових матеріалах і усних інформаціях його назва — **сухе сховище** відпрацьованого ядерного палива. Хоча жодних ознак звичного для нас сховища тут немає, бо до нього вільний вхід. Воно навіть не закрите зверху — нема потреби. А згадане мінімальне радіаційне випромінювання поширюється вертикально від контейнерів.

Тож, здається, точніша і прийнятніша його назва вказана біля входу до нього — комплекс **сухого зберігання** відпрацьованого ядерного палива **(на знімку внизу ліворуч).**

Власне, сама назва нібито не має особливого значення. Але з огляду на те, що ідея будівництва в Україні схожого і ще надійнішого централізованого сховища для ВЯП інших трьох діючих АЕС — Південно-Української, Рівненської і Хмельницької — викликала гострі суперечки й дискусії напередодні парламентських виборів, то, можливо, навіть зміна назви зменшила б їх напругу.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ—ЗАЕС—Київ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ У НОМЕР

Дім милосердя

Саме так кримські ветерани називають Республіканський госпіталь інвалідів війни, який нині відзначає своє 60-річчя. Тож не випадково цей оберіг здоров'я для колишніх фронтовиків визнано кращим лікувальним закладом у Криму й Україні. А здобути таку шану він зумів, безперечно, завдяки турботі усього персоналу оздоровниці на чолі із заслуженим лікарем країни Леонідом Лук'яновим — відомим фахівцем з хірургії, терапії, лікувальної фізкультури, геронтології. Чимало зусиль доклав Леонід Іванович і до того, аби госпіталь переселився у нову комфортну будівлю в парковій зоні Сімферополя.

Ювілей госпіталь зустрічає як і належить ветерану, — збагачений досвідом, технічно оснащений й матеріально забезпечений. А щоб це сталося, з кримського бюджету виділили 1,5 млн. грн., відремонтували все: від даху й до лікувальних і процедурних кабінетів, придбали нові меблі, на півмільйона закупили медобладнання. Відрадно й те, що всі ліки, як і харчування, для ветеранів тут безплатні. Зауважу також, що норми грошових витрат з минулого року держава збільшила вдвічі, і зараз вони складають на їжу ветерана 14 грн., на лікування — 16 грн. у день.

У госпіталі колишні фронтовики оточені особливою увагою і турботою. У терапевтичному, кардіологічному й неврологічному, а також у госпітальному відділенні фізіотерапевтичної лікарні в Саках одночасно набираються сил 230 колишніх захисників Вітчизни. А всього поправляють тут здоров'я щороку чотири тисячі ветеранів, інвалідів війни з усіх куточків півострова. Крім того, понад 40 тисяч консультацій надають лікарі госпітальної консультативно-діагностичної поліклініки, до семи тисяч пацієнтів обслуговує безплатно стоматологічний кабінет.

Зажили доброї слави і виїзні бригади госпіталю. Вони постійно надають допомогу в організації лікування ветеранів у містах і районах Криму. Саме тому госпіталь уже багато років має статус республіканського організаційно-методичного центру з питань лікування й медичного обслуговування ветеранів війни, а базовим лікувально-діагностичним закладом є кафедра госпітальної терапії Кримського медуніверситету.

Висока марка госпіталю — це насамперед турбота медперсоналу (142 лікарів і медсестер) та інших працівників оздоровниці (понад сто чоловік) про фронтовиків. І кожен, хто тут працює, потрапив сюди за конкурсом, з обов'язковим випробним терміном. І це не про людське око робиться, бо не кожен зможе день у день уважно, чуйно і душевно доглядати за літніми, зраненими й лежачими пацієнтами, наймолодшим з яких вже за 80. А щоб легше зносили колишні фронтовики свою нелегку старість, тут дбають про те, щоб у них були сучасні холодильники й телевізори, щоб «у меню» були й культурно-розважальні програми, концерти професійних і самодіяльних творчих колективів, зокрема й ветеранських. Що й буває ледь не щодня.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Чому прочани зацікавилися Головином

Лише кілька днів, як біля хати 83-річної пенсіонерки Анни Банацької зникли черги. Тепер вони вишикувалися до місцевого Свято-Михайлівського храму. Чому прочани зацікавилися селом Головин Костопільського району?

Ось що розповіла Анна Банацька:

— З цією іконою вінчалася ще моя мама. Кілька років тому я знайшла її серед речей у коморі. Оклад потемнів від часу. Я витерла пил, засклила ікону та й молилася біля неї. А оце нещодавно оклад почав світлішати, оновлюватися. За тим дивом разом зі мною спостерігали й сусіди, яких я покликала до хати. Чутки про це поширилися не лише Головином, а й довколишніми селами. Люди потяглися до моєї домівки. Оскільки моя хата старенька, ледь витримувала такий наплив людей, то я передала ікону в храм.

Чутки про головинське диво обростають легендами. Дехто припускає, що то Бог змилувався над Анною Андріївною, яка чимало зазнала горя та поневірянь на своєму віку. Найбільшим із них бабця вважає втрату онуки Оксани, яку замордували й пограбували невідомі злочинці в Костополі. Цей злочин і досі не розкрито... Оскільки хата батьків Анни Андріївни стояла найближче до лісу, то її сім'я у роки війни давала прихисток усім, хто стукав і просив допомоги. Були серед них і радянські солдати, і біженці, і вояки УПА... Отож після війни за це поплатилися роками заслання до Сибіру. Тринадцять років відпрацювала на сибірських лісоповалах і Анна Банацька. А тепер ось доживає віку у Головині.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: до оновленої ікони йдуть прочани.

Фото автора.

Українці, живіть вічно!

Нотатки із сумного приводу

Глибоко занурені в повсякденне життя, ми часом забуваємо про його скороминущість. І тоді доля нам про це нагадує. От і в мене обставини збіглися так, що довелося майже одночасно хоронити одну дорогу мені людину, а другий, теж не менш дорогій та рідній, ставити на кладовищі пам'ятничок.

Смерть близьких для будь-кого — трагедія, тож чітка робота служб, які опікуються організацією похорону, дуже важлива. Я, приміром, звертався до підприємства ритуальних послуг, що у Києві по вулиці Оранжерейній, 5. Дякую працівникам цього підприємства за те, що вони чітко організували процес і вже цим зберегли час та нерви рідних небіжчика.

Хоча задля об'єктивності скажу, що вартість цих послуг зашкалює, особливо якщо взяти до уваги рівень зарплат та пенсій. Так, автокатафалк, який відвіз труну з небіжчиком на відстань 160 кілометрів, обійшовся родині в 754 гривні, труна —в 250 і так далі. А взагалі послуги специфічного підприємства «заважили» 1369 гривень 71 коп. Це без вінків, стрічок та хусточок, котрі ми змушені були придбати в іншому місці, де вони були кращі й дешевші, і без оплати послуг гробокопачів.

Ціна послуг церковної громади в селі Червоні Партизани Чернігівської області з відспівування небіжчика була помірною, не дотягла навіть до тризначної суми, тож нас цілком задовольнила. І взагалі про церкву можна було б згадувати «незлим тихим словом», якби не поведінка молодого священика. Як на мене, він припустився нетактовності щодо присутніх у храмі. Можливо, служитель культу, відспівуючи покійного, і справді повинен закликати парафіян прикладатися устами до Євангелія. Але який стосунок до такого дійства маємо ми, родичі та друзі небіжчика? Тим більше, що у такий спосіб святий отець сприяє поширенню серед вірних різної інфекції, тобто поширенню нечистої сили. Тому далеко не всі прислухалися до заклику, в тому числі і я, хоча невіруючий.

Що ж учинив священик? Зиркнувши на нас недобрим оком, він уплів у свій речитатив дослівно таке: «А тех, которые не хотят целовать Евангелие, нужно заставлять!»

«Круто завертає голоблі батюшка! — подумалося. — Легко уявити, як подібні божі слуги поведуться з нашими онуками, якщо чиновники з Міносвіти допустять їх до викладання у школах світоглядних дисциплін».

За кілька днів я з рідними прибув на Північне кладовище Києва. На подвір'ї побачили зразки цоколів та пам'ятничків, скоро вибрали потрібне, маючи на оці також і те, щоб усе придбане було не надто дороге. З представником адміністрації ми в темпі уклали та підписали рахунок-замовлення і сплатили завдаток.

За три тижні знову навідалися. На перший погляд, усе було гаразд: подвійний цоколь обіймав бетонною прохолодою саме потрібні нам дві могили — теперішню і майбутню, на захороненні стояв саме той пам'ятничок, який ми замовляли, епітафія на ньому була відтворена, як і належно, надзвичайно рідкісною тут українською мовою, проте без помилок.

Насторожили розміри виготовленого на наше замовлення цоколя. Вони були явно менші за сусідські, зроблені раніше —це було видно неозброєним оком. Проте ми рулеткою старанно виміряли «наш» та сусідні цоколі, а потім і той, зразковий. Врешті з'ясувалося: зразковий менший за цоколі, влаштовані в попередні роки, а «наш», на жаль, менший за зразковий. Являючи собою квадратну раму, він менший зразкового на чотири сантиметри, тому обмежує довжину могили 176 сантиметрами. Це означає, що людину середнього зросту в таку могилу можна опустити тільки з допомогою карколомних трюків.

Тісно нашому братові стає не лише на цьому світі!

Проте «зекономили» не тільки на довжині. Саму раму цоколя зробили тоншою проти зразкової аж на п'ять сантиметрів! Дуже може бути, що така мініатюризація з часом позначиться на міцності, і тоді мені чи моїм рідним доведеться звертатися до послуг правосуддя, щоб захистити інтереси небіжчиків, яких у такий спосіб безсовісно обкрадають.

За цю метиковану установку цоколя та пам'ятничка ми сплатили 1779 гривень 97 коп.

Які ж висновки? Наші мало не потойбічні служби навчилися непогано задовольняти свої бажання з допомогою не завжди добротного виконання наших замовлень. Якщо йти в них на поводку, то, поперше, не треба рости надто високими (тобто довгими). Далі. Відкладайте гроші, щоб у несприятливу годину задовольняти всезростаючі апетити моргів та інших специфічних підприємств. І останнє: наперед заготуйте епітафію на власний пам'ятничок рідною мовою, інакше вас обов'язково поховають як чужинця. Це в Україні навчилися дуже добре робити. Якщо ж ви зовсім бідні, то постарайтеся не вмирати взагалі.

А тепер серйозно. Згадані мною служби підпорядковано чиновникам. Вони зобов'язані наглядати і за цінами, і за якістю виконаних робіт, щоби вчасно приводити тих, що зарвалися, до тями. Тож придивляймося до цих чиновників і якщо вони не варті того, не обираймо їх у депутати, і керівників, котрі тримають на посадах нездатних чиновників, теж не обираймо, і посадовців, котрі благословляють на хлібні місця нездатних чи нечесних керівників, тим більше не обираймо. А обираймо в депутати здатних навести порядок у радах, які сьогодні торгують тим, чим не можна торгувати, і на базарах, де процвітають обважування та обрахунок, і в інших місцях, у тому числі й на кладовищах. Отак спільними зусиллями й подолаємо наші вічні негаразди.

Борис ЛЮБ'ЯЗЬ.

Судді спілкуються з журналістами лише ... в судах

■ **ЧЕТВЕРТА ВЛАДА**

Громадську думку стосовно судової гілки влади не в останню чергу формує й преса. В тому числі й на місцевому рівні. А як взагалі складаються стосунки у суддів і представників ЗМІ? Чи задоволені вони діями одне одного? На жаль, як засвідчують полтавські журналісти, у цих взаєминах накопичилося чимало непорозумінь. Здебільшого вважають себе «ображеними» саме представники ЗМІ. І не лише тому, що «образа честі й гідності» стала для журналістів чи не найбільшим головним болем. Утім, і це також.

У Полтаві теж складається своя класика жанру. Так, нещодавно завершилася судова епопея, в результаті якої крайнім знову виявився один із місцевих журналістів. Трагікомізм ситуації в тому, що тривала ця тяганина понад... сім років. А розпочалася вона ще після парламентських виборів 1998 року. Колоритну особистість у методі агітації одного з кандидатів у депутати й взяв тоді «на перо» журналіст. Причому в публікації не називалося навіть прізвище «фігуранта», однак з позовом той не забарився. Зрештою справу розглядали не лише полтавські, а й київські суди, відбулося більше десятка засідань, змінювалися судді, рішення приймалися й відмінялися... Та, зрештою, нещодавно суд таки знову визнав винним журналіста.

Або інший факт. Журналіст міської газети написав матеріал про одного харківського фальшивомонетника. Того «піймали» у Полтаві буквально на гарячому, але... прокурор невдовзі випустив злочинця під заставу, й через деякий час той зник на неосяжних просторах Росії. А згодом до правоохоронців з'явилася його дружина й пред'явила довідку про... смерть свого благовірного, прах якого, мовляв, за заповітом покійного було розвіяно над рідним краєм (!). При цьому жінка заявила, що тепер їй мають повернути й саму заставу, позаяк заставлять уже нікого (що, до речі, й було зроблено). Але коли справу закрили «через смерть підозрюваного», покійник раптом... ожив. І навіть подав на журналіста позов до суду, оскільки той, мовляв, розсекретив одну із його болячок. І суд взявся розглядати цю справу «за образу честі й гідності», хоча ці чесноти, судячи з біографії «покійника», жодним чином його, вочевидь, не стосуються. Зрештою, як то кажуть, справедливість перемогла, але похвилюватися журналістові довелося, оскільки на «тому боці» за справу взялися серйозні адвокати.

І нарешті останній прецедент, коли суддя одного з районних судів Полтави без достатньої мотивації відмовила журналістці скористатися під час судового засідання диктофоном. Справа набула ледь не міжнародного розголосу, оскільки журналістка представляла радіо «Свобода», але й це не завадило суддям «захистити честь мундира», звинувативши журналістку мало не в хуліганстві.

Усе це свідчить про те, що у взаєминах представників двох гілок влади — третьої офіційної і четвертої неофіційної — накопичилося принаймні чимало запитань одне до одного. Та чи можуть вони задати їх віч-на-віч? На жаль, ні. За 15 років роботи у Полтаві автор цих рядків не пригадує жодної прес-конференції чи брифінгу, які проводила б судова влада. І якщо в інших правоохоронних структурах такі заходи стали правилом, там є й відповідні пресслужби, куди може звернутися журналіст, то суд на цьому тлі продовжує залишатися «терра інкогніта». «Вибити» якусь інформацію тут надто важко. У кращому разі, вам скажуть, що це «нетелефонна розмова». Навіть на офіційні інформаційні запити суди дають відповіді не дуже охоче.

Та справа тут не в самих журналістах, які є лише рядовими зв'язковими інформаційної сфери між владою та громадою. Тому закритість судової системи, її робота в режимі ніпеля апріорі впливає й на нерозуміння тих чи тих судових рішень громадянами, викликає різні підозри. Хіба це не проблема? Проблема. Отож і розв'язувати її треба спільно. Та не виходить. І хоч добра воля з боку журналістів є, та інша сторона повсякчас таких розмов уникає.

Ось і нещодавно Полтавський медіа-клуб планував обговорити це питання на «круглому столі» за участі суддів та представників мас-медіа області в рамках проекту «Юридична просвіта журналістів», підтриманого Посольством США в Україні. Запросили на засідання й голову Апеляційного суду Полтавської області Віталія Онищенка, голову ради суддів Полтавської області Олександра Касмініна, кількох керівників районних судів міста... І що ж? Жоден із запрошених під різними приводами (а дехто й без них) до журналістів так і не прийшов.

— Шкода, що представники суддівського корпусу не скористалися можливістю висловити журналістам свої зауваження, пропозиції стосовно якості судових репортажів. Ми, безумовно, їх врахували б, — свідчить президент Полтавського медіа-клубу Людмила Кучеренко. — Шкода, що й вони не чули про аж ніяк не поодинокі факти порушення суддями прав журналістів, коли ті знаходяться у залі судового засідання під час виконання своїх професійних обов'язків, тобто збирання інформації для матеріалу. Журналістам, зокрема, забороняють користуватися диктофонами, без пояснення причин випроваджують з відкритих судових засідань, взагалі забороняють бути присутніми на відкритих процесах, мотивуючи відсутністю місць у залі, не дають відповіді на інформаційні запити.

Варто було б не лише журналістам, а й суддям послухати думки одного з учасників «круглого столу», київського медіа-адвоката, кандидата юридичних наук В'ячеслава Якубенка, який розповів про правила поведінки кореспондента в суді, новації законодавства, що регламентує її, зарубіжний досвід.

— Коли я стажувався в Оксфорді, то нам демонстрували навчальний фільм про те, як правильно висвітлювати судові процеси. Зокрема, телебачення не має права показувати обвинувачуваних у кримінальних злочинах у судовому засіданні, потрібно накладати на обличчя чорні прямокутники, щоб глядач не міг упізнати особу. Не можна вказувати прізвища чи інших ідентифікуючих ознак, доки вирок не набуде законної чинності. Такі правила вже застосовуються й в Україні. І водночас журналіст має право й повинен критикувати некоректну поведінку судді, порушення ним дисципліни, коли він на годину запізнюється на призначене ним засідання, ухвалення протилежних за змістом рішень у справах з однією фабулою тощо. Адже Європейський суд з прав людини у Страсбурзі у своїх рішеннях не раз підкреслював, що обов'язок преси у демократичному суспільстві — надавати інформацію з усіх питань, які становлять суспільний інтерес, включаючи й ті, що стосуються судових органів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

— Можливо, настав час запровадити в Україні спеціалізовані суди, які розглядатимуть правопорушення суддів, як це зроблено в Німеччині, — розмірковує В'ячеслав Якубенко. — Вони уповноважені виносити суддям попередження, догани й навіть звільняти з посади. Є такі комітети і в США, вони складаються із авторитетних юристів, що мають великий досвід роботи.

...Та хай там як у Америках і Європах, а полтавські журналісти все ще сподіваються, що колись, мабуть, вдасться їм поспілкуватися з суддями поза стінами самого суду. Адже від взаємних звинувачень і образ таки час уже перейти до рівноправного діалогу. І кому від цього буде гірше?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

1 квітня — Міжнародний день птахів

Вони на крилах приносять весну

З настанням теплих весняних днів небо над нашою країною наповнюється мелодійним передзвоном — так дають про себе знати перелітні птахи. Ці звуки сповнюють наші душі особливою радістю і благодаттю. Як нині їм, братам нашим меншим, буде в близьких і далеких широтах, коли багато хто наляканий пташиним грипом і бідну пташку поголовно винищують? Про це бесіда напередодні Міжнародного дня птахів з академіком і віце-президентом Української екологічної академії наук Геннадієм МОЛОДАНОМ.

— Цей день 1 квітня відзначають не випадково. Для більшості людей, особливо жителів північної півкулі, птахи на своїх крилах приносять весну. Багато видів пернатих повертаються на гніздування в ті самі місця. У багатьох народів століттями склалися традиції, за якими повернення птахів у ті ж місця є добрим знаком. Відсутність або запізнення їх, природно, непокоїть людей. Тож закономірно, що протягом минулого століття птахи з об'єкта полювання, із сировинного джерела поступово перетворилися на предмет замилування, а в нинішньому столітті — турботи про них. Можна навести безліч прикладів, коли громадські рухи та організації з вивчення й охорони птахів очолюють лідери держав і глави королівських родин. Приліт птахів завжди надихав творчу інтелігенцію. Досить згадати картину художника Саврасова «Граки прилетіли».

— Останні два роки практично всі континенти потерпають від пташиного грипу. Гинуть дикі птахи, знищують і їх домашніх родичів, а понад 100 осіб на планеті померли від вірусу пташиного грипу. Через це нависла загроза масового знищення птахів. Наприклад, подейкують про відстріл усіх пернатих в одному із зоопарків, велика частина яких занесена до Червоної книги України (у ній півтори тисячі птахів 84 видів, їх вартість дуже висока: фламінго — 1000 євро, гриф — 5000 євро, пелікан — 1000 євро). Як ми повинні в Україні і, зокрема, на Донбасі зустрічати диких перелітних птахів?

— Пташиний грип — реальність, з якою потрібно рахуватися. Але дикі птахи за своєю природою цураються людини, і не треба прагнути контактувати з ними. Це найліпший спосіб убезпечити себе від грипу. Відстрілювати перелітних пернатих — неефективна, жорстока і дурна справа. Адже птах, що впав в очерет, стане доступною їжею для хижаків і загроза зараження людей пташиним грипом багаторазово зросте. Лише фахівці, а не мисливці, можуть ставити діагноз і виносити вирок.

— Ви є директором Регіонального ландшафтного парку «Меотида». Які птахи вже прилетіли в Приазов'я?

— Більшість пернатих уже повернулися. Це — чорноголовий реготун, занесений у Червону книгу України, рідкісний для країни вид — шилоклювка, що стала символом парку «Меотида». Перші яйця (терміни не міняються протягом п'яти останніх років) ляжуть у гнізда 1 квітня! До середини травня чисельність птахів, що гніздяться, має досягти 10 — 15 тисяч пар за цілодобової охорони з боку парку. Ми розуміємо, що якась частина птахів теоретично може виявитися ураженою грипом. Лихо може статися в разі зіткнення людини з птахом. Тому особистої гігієни, особливо під час екскурсій на природу, має дотримуватися кожна людина.

Інтерв'ю взяв
Іван КАРАГОДОВ-БУЛГАКОВ,
головний редактор газети «Наш край».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Страуси отця Федора

В екскурсійному маршруті місцями перебування Лесі Українки на Ковельщині з'явився ще один об'єкт — страусина ферма в селі Скулин. Доглядає цих екзотичних птахів настоятель місцевого храму Івана Богослова Федір Шамайло.

Село Скулин особливе. Сюди 1884 року на озеро Нечимне приїздила Леся Українка. До нього вона подумки не раз поверталася, пишучи «Лісову пісню». Нині через Скулин пролягає туристичний маршрут до Нечимного. Останнім часом, мандруючи туди, екскурсанти все частіше завертають і на страусину ферму, яку позаторік створив місцевий священик.

На обійстя Шамайлів завітали без попередження. Скулинський сільський голова Петро Рудень, який пішов у хату кликати батюшку, довго не виходив.

— Напевно, немає господаря, — висловив припущення начальник Волинського управління водного господарства Юрій Бахмачук, з яким разом завітали до Скулина. Тим часом двері відчинилися і в клубах пару з'явилася постать Петра Руденя.

— Господарі зайняті дещо іншим, — пояснив він причину затримки. — Але отець Федір вам радий.

За кілька хвилин вийшов і сам батюшка: всміхнений, у священицькому вбранні.

— Коли я в рясі і з хрестом, мої птахи спокійніше поводяться, — мовив отець, запрошуючи на ферму. А ще додав, що священицьке облачення він одягає лише коли проводить екскурсії.

Перших двох австралійських страусів йому з Асканії-Нової Федору Шамайлу привіз його кум, який живе в Кривому Розі.

— Подивився він на мою ферму і каже: «Тобі, батюшкокуме, для повного щастя ще страусів бракує», — жартує отець Федір, відкриваючи хвіртку до окремого відгородженого подвір'я.

На його обійсті ми побачили курей із забіякуватими півнями, котрі дзьобали розсипаний по мерзлому грунті корм, цесарок, гордовитих павичів, бундючних індиків. Від цікавості навіть на дах будинку залізли. А в самій оселі ще й папуги є. Не порожньо і в хліві: рохкають свині, шелестить сіном корова.

— На одну священицьку платню не проживеш, особливо коли маєш трьох школярів, — ніби виправдовується отець Федір. — Тож і доводиться крутитися. До тварин звик з дитинства. Адже мій батько працював ветлікарем. Але птахів люблю найбільше, а серед них — страусів. Ось, гляньте, африканські страуси. Придбав їх позаторік у Львівській області ще одноденними курчатами. Хоча вже тоді на зріст були з півкурки. Заплатив за кожного як за парочку поросят: по 120 доларів. Купив чотирнадцять, а п'ятнадцяте — подарували. Хоч як оберігав їх, одне страусеня загриз пес. Ще кілька пропали. Трьох у семимісячному віці завіз до Києва на м'ясокомбінат. Тушки були по 70 кілограмів. Тепер маю лише п'ять. Це — надзвичайно цікаві птахи: розумні, сильні, спритні. Врешті, самі переконаєтеся.

Вольєр, де утримуються африканські страуси, високий, інакше птахи-велетні повискакують. Побачивши в моїх руках фотоапарат, одразу зацікавилися. Готові позувати зблизька.

— Ось цей самець має вагу до півтора центнера, ріст майже два з половиною метри, — пояснює господар. — Самці чорні, самки коричнюваті. Вони трохи менші. Бачите, які в них вії пухнасті? Справжні красені. Звикають до людей і прив'язуються до них, мають свої симпатії й антипатії, виконують прості команди. Діти з ними навіть у футбол грають.

Щоб продемонструвати вміння своїх вихованців, отець Федір дає страусам команду, і ті, розпустивши крила, пускаються у танок.

— Птахи ці красиві й екзотичні, але ж яка користь від них? — запитуємо в господаря.

— Знаєте, тримати їх вигідніше, ніж кабанчика. Один він з'їдає за рік більше за всіх моїх страусів. У їжі вони невибагливі: 75 відсотків їхнього раціону — трава, а зараз — січка. Додаю трохи висівок, моркви, буряків. Відро із засмаченою люцерною вранці, ще одне — ввечері. І це на п'ятьох африканських і двох австралійських страусів. А кілограм страусиного м'яса коштує 150 гривень. Яйце африканського страуса важить 1500—2300 грамів. Тобто в одному — 35 курячих. Коштує воно 50 євро. В ему яйця трохи менші, відповідно і ціна — 50 доларів. Самка африканського страуса починає нестися у 20-місячному віці. За перший рік несе до 80 яєць. А ще з роговиць «копитець» страуса готують тонізуючі ліки, страусові сухожилля використовують у хірургії, зі шкіри виготовляють модельне взуття. Цінується також біле пір'я з крила. Одна така пташка загалом тягне на 3—4 тисячі доларів США, парочка — тисяч на 5—6. Між іншим, одну парочку можу продати.

— А як у селі дивляться на ваше захоплення, ви ж бо все-таки священик?

— Кажуть, молодець батюшка, господар. Адже я ще три гектари городу обробляю. Десять соток виділив під люцерну — улюблену їжу моїх страусят. Їх загалом даремно вважають боягузами. Постояти за себе вони можуть. Не бачив, щоб голову в пісок ховали. Якщо треба, то і «копняка» дадуть. Не дай Боже потрапити під їхні ноги. А загалом це птахи мирні. Діти дуже люблять дивитися на них, охоче йдуть на екскурсії. Переконаний, незабаром на Волині буде не одна страусина ферма.

Коли на Волині лютували водохресні морози, я зателефонував отцю Федору.

— Як почуваються страуси?

— Добре! — чую у відповідь. А в Скулині того дня було мінус 29. Ось вам і африканський птах! То, може, і справді він незабаром стане нашим — волинським?

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: ось такий вигляд мають африканські страуси на волинській землі.

Фото автора.

Шпак оцінював шпаківні

У Вишневому (Київська область) провели конкурс «Шпаківня», в якому взяли участь майже 40 школярів загальноосвітніх шкіл міста. У шкільних майстернях учні виготовили понад 50 шпаківень. Роботу дітей оцінювало журі із гуморними, як на цей день, прізвищами — голова журі, депутат вишнівської міськради Ігор Шпак, заступник голови, директор підприємства Вишнівськміськбуд Анатолій Сорока, секретар журі, вчителька вишнівської ЗОШ №3 Ольга Галкіна. Перше місце здобув колектив учнів ВЗОШ №2, 2-ге — ВЗОШ № 4, а 3-тє місце посіли учні ВЗОШ №3. Особливо журі відзначило роботу учня 7 класу ВЗОШ №2 Романа Старенького, який вдало поєднав якість та дизайн шпаківні. Колектив учнів-переможців отримав від спонсорів призи — електроінструменти для своїх шкільних майстерень, а шпаківні розвішали в паркових зонах та на околиці міста.

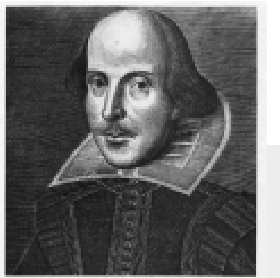
Фото учня 11 класу ВЗОШ №4 Руслана ТАРАСОВА.

КУЛЬТУРА
СУБОТА, 1 КВІТНЯ 2006 ■ № 60 (3810)

У київському театрі «Колесо» відбулася прем'єра вистави «Місяць у селі» за п'єсою Івана Тургенєва

Перше повне видання п'єс Вільяма ШЕКСПІРА буде виставлено на аукціоні у Лондоні 13 липня. Ціна книги може становити понад п'ять мільйонів доларів

Скорочення з продовженням

Ансамбль пісні і танцю Військово-морських сил ЗС України, за директивою Міноборони України №Д-322/1/024 від 30.12.2005 р., мають об'єднати з флотським оркестром. Після цього чисельність ансамблю скоротиться удвоє, його рештками укомплектують оркестр.

Здається, українського слова у Севастополі вже забагато: єдиний україномовний військовий творчий колектив, якому скоро виповниться 10 років, має щезнути. А саме зараз уряд країни спромігся виділити Севастополю 9 мільйонів гривень на розвиток української мови та культури. Куди підуть ці гроші? Депутати міськради припускали, що їх використають на розвиток також і російської мови та культури. Чиновники держадміністрації нібито планували за ті кошти будувати спортмайданчики та друкувати книгу «Памятники Севастополя». Були й такі плани: народний депутат Кириленко на «5-му телеканалі» обіцяв за частину тих грошей привезти до Севастополя групу «ВВ», мовляв, нехай тут побачать живих українських співаків!

А флотський ансамбль що — не живий?!

До речі, Чорноморський флот РФ має чимало таких колективів, і їх не збираються скорочувати. Чого вартий хоча б драмтеатр імені Лавреньова! А ще російські моряки мають ансамбль пісні і танцю, оркестр штабу ЧФ РФ, театр пісні «Подворье» та ансамбль пісні «Андреевский флаг». Всі вони працюють не лише для російського флоту, а успішно виховують мешканців міста. Наслідки того виховання відгукуватимуться ще й після 2017 року.

Ансамбль пісні і танцю ВМС ЗС України — єдиний у Севастополі професійний колектив, що презентував українську культуру і в Криму, й навіть на гастролях в Іспанії. Керівництво ансамблю не раз просило Міноборони зберегти колектив. Відповідь однозначна: Збройні сили України — на шляху до євроінтеграції і мають бути реформовані. Але ж у Севастополі ще ціле десятиріччя базуватиметься флот іноземної держави, формуючи тут мову, культуру, ставлення до України.

Донині колективи ансамблю пісні і танцю та оркестру ВМС ЗС України й так були протиставлені колективам ЧФ РФ у співвідношенні 2:5. Зараз матимемо 1:5.

...Вже традиційно творчі колективи Чорноморського флоту в Севастополі зустрічають іноземців. Судна з інтуристами на причалі вітає «Катюшею» найнятий місцевими туристичними агенціями оркестр штабу Чорноморського флоту, після чого гостям демонструють показовий виступ ансамблю пісні і танцю того ж таки ЧФ РФ. У туристів з Канади та США, що мають українське коріння, після такого прийому зазвичай подив межує з шоком.

Що буде далі?

Лідія СТЕПКО.

Севастополь.

Вибори закінчуються, а музика — вічна

Майже десять років дружать Кам'янець-Подільський держуніверситет із Державним камерним ансамблем «Київські солісти» Богодара Которовича. Й щороку вуз запрошує «Солістів» до древнього міста, де музика, як каже сам Которович, звучить у кожному камені. Ініціатором цього партнерства став Зиновій Яропуд, завідувач кафедри університету. Концерти два-три рази на рік збирають переповнені зали й є джерелом наснаги для інтелігенції, яка не ділиться на столичну й провінційну.

Творчі зустрічі корисні для студентів: багато хто вперше потрапляє на концерт живої камерної музики. А для місцевих знавців це — рідкісна можливість почути не лише класику, а й «своє» — скажімо, Камерну симфонію №3 Євгена Станковича, внесену ЮНЕСКО до десяти кращих симфоній світу 1985 року.

Після неймовірно виснажливих виборів кам'янчани знову отримали «бальзам» від Которовича та його колективу, який удостоєний звання «Посла української культури», запроваджене МЗС України.

На знімку: привітав музикантів міський голова Олександр Мазурчак, щойно обраний на цю посаду вже втретє.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото автора.

«Стукачі» на його рушнику не розписувалися

«Я не вірю, що страждання підносять людину до Бога. Я почуваю себе ближче до Нього, коли дивлюсь на це сонце, на квіти, на моїх голубів у блакитному небі». Це сказав Євген Концевич.

На його обійсті одразу потрапляєш до зовсім іншого світу. Навколо новобудови, машини — а тут тиша й спокій. Коли тепло, Євген у садочку насолоджується сонцем. А найбільше любить спостерігати за своїми голубами, може розповідати про них годинами. Він — відомий письменник, якого відвідують сотні людей. Прийшла до Євгена Концевича і я.

Стрибок в іншу долю

...У липні 1952 року 17-річний атлет майже двометрового зросту пірнув із кручі в Тетерів. З води його витягнули з пошкодженим хребтом. Він спитав у лікаря, коли прийшов до тями: «Завтра спартакіада. Я зможу бігти?» Той відповів: «Бігатимеш!» Але дива не сталося. Євген лишився на все життя неходячим.

А народився він 1935 року в селі Млинище, що за дванадцять кілометрів від Житомира. Батько Василь був кравцем, мати Марія працювала на колгоспній фермі (син там часто бував, бо хотів стати ветеринаром). Голодного 1947 року сім'я мусила покинути родове гніздо і перебралася до Житомира. Зробили землянку на околиці міста, згодом поставили хату — в ній і досі живе Євген.

Письменником він бути не збирався. Але доля звела з Васильком Хомичевським, сином Бориса Тена — геніального перекладача, автора українськoї «Іліади» та «Одіссеї». Саме Борис Тен що до тої трагедії розпізнав у Євгена літературний хист. Отож «український Гомер» став хрещеним батьком Концевича-літератора. Борис Тен переконав юнака, прикутого до ліжка, шукати себе саме в літературі — можливо, вона була тим оазисом, що допоміг Євгену вижити серед відчаю та фізичних мук.

«Я ще не доріс...»

Першими читачами та літературними критиками молодого письменника були батько і син Хомичевські, початківці-літератори брати Шевчуки — Анатолій і Валерій. Цікаво, що Євген спершу пробував свої сили в гуморі. Але його гумореску про голову колгоспу, який їхав до коханки верхи на колгоспниці, не надрукували. Та й Валерій Шевчук порадив не бавитися жартами, а братися за серйозну прозу.

Коли 1964 року вийшла перша його книга прози «Дві криниці» і Євгена прийняли до Спілки письменників України, про нього пішов широкий розголос. Долею літератора, прикутого до ліжка, зацікавилася компартійна верхівка Житомирщини. Із Євгена Концевича дуже хотіли «зробити Павку Корчагіна», пропонували писати про молодих ударників. До нього зачастили піонери та пенсіонери, в його дворі навіть затівали урочисте пов'язування галстуків. Але образ героя-мученика, такого собі нового Миколи Островського, Концевича не влаштовував. Коли до нього завітала секретар обкому КПУ з ідеології і запропонувала вступити до партії, він відповів, що ще не доріс.

А до Євгена дедалі частіше приходили та приїжджали здалеку молоді літератори. Хто був уперше, дивувалися. Бо очікували зустріти безпомічного інваліда. А бачили усміхненого парубка! «Поводився він так, — згадує письменник Валерій Шевчук, — наче немає в нього ніякої біди, а просто звичай такий — приймати гостей лежачи».

До Євгенової затишної оселі під грушами потягнулися молоді українські шістдесятники. В колі його друзів — родина Світличних, Ірина Жиленко, Алла Горська, В'ячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Михайлина Коцюбинська, Євген Гуцало та багато інших. Ще не скінчився час першої відлиги, і вони могли говорити про долю України відверто, майже не криючися...

«Вуха» КДБ засипали попелом

Того дня з Києва приїхало чимало Євгенових друзів — 5 червня 1965 року письменнику виповнилось тридцять. Несподівано до Концевичів завітав і місцевий поет Оксентій Мельничук. Колись він був їхнім сусідом і теж тяжко хворів, тож мати Євгена часто ділила полуниці з грядки між своїм сином і сусідським. Пізніше Оксентій видужав, «вибився в люди» і стежку до Концевичів забув. Аж тут раптом вирішив зайти, ніби випадково. Мав у руках яскравий альбом з фотознімками, який лишив у іменинника, — мовляв, якщо сподобається, ще кращий принесу. Особливої уваги ніхто на це не звернув, почалися розмови, співи, й гості швидко про той альбом забули. А коли святкування скінчилось, Євген взяв альбом, роздивився. В палітурці було вмонтовано мініатюрний підслуховуючий пристрій. Він передавав запис розмов до радіомашини, що стояла метрів за п'ятсот від хати Концевичів. Євген зламав «жучка». Кедебісти такого не чекали. Незабаром у хаті знову з'явився Оксентій зі слізними проханнями повернути альбом. Його вигнали, а злощасний подарунок вкинули у відро і засипали попелом. А в понеділок раненько до Концевичів завітав начальник обласного КДБ полковник Юдін з групою підлеглих. Перерили всю хату, а «презенту» так і не знайшли. Лише коли пригрозили позривати підлогу і розібрати все до цеглини, Євген віддав альбом. Юдін умовляв письменника працювати на «контору», але отримав відкоша. Ця історія стала відома всій дисидентській Україні, про неї розповідало закордонне радіо. Друзі Концевича провели ревізію своїх особистих речей, і не один знайшов там потаємні «вуха». А через сім років майор КДБ Медведський почав допит цинічною фразою: «Ви, Євгене Васильовичу, свій життєвий хребет зламали не тоді, коли стрибнули в річку, а тоді, коли відмовилися нам допомогти».

Євген Концевич та житомирська поетеса і казкарка Марія Пономаренко.

«Якби не лежав, то сидів би...»

Утім, на ту пору КДБ цікавив ще не Євген, а розмови його друзів, адже готувалися перші великі арешти серед шістдесятників. Та історія з підслуховуючим пристроєм спантеличила охоронців режиму — адже нерухома людина насмілилася протистояти їм!. Концевич потрапив до списку неблагонадійних, його твори друкувати припинили — на довгих двадцять років. Мусив жити на жалюгідну інвалідську пенсію та перебиватися перекладами з польської і російської.

А його дружба з дисидентами міцніла, і в КДБ увірвався терпець. 18 квітня 1972 року в хаті Концевича зробили перший обшук і виявили чимало «крамоли». Але допити не принесли результату — Євген тримався мужньо і нікого не «заклав». Серед кадебістів почав гуляти цинічний дотеп: «Якби цей тип не лежав, він все одно не ходив би. Він би у нас сидів».

За кілька місяців після обшуку його ледь не виключили зі Спілки письменників. В останню мить можновладці схаменулися, збагнули, що не варто їм робити з Концевича героя-великомученика.

Вишивані автографи

Лише 1985 київське видавництво «Радянський письменник» надрукувало другу книжку опального житомирянина «Йдучи вулицею», та й то лиш зважаючи на зміни в політичному житті держави та на авторитет Валерія Шевчука. Через п'ять років виходить третя книга, з уже знайомою назвою «Дві криниці». А до свого 65-річчя письменник випустив у Житомирі першу збірку публіцистики, літературної критики та мемуарів «Тутешня кава». Ще за два роки — нова книга під назвою «Вона йшла усміхнена», в якій зібрано кращі твори Євгена Концевича з 60-х років минулого століття. А позаминулого року одна з його перших новел «Чому вона мовчить?» вийшла у світ у незвичному форматі. У книзі «Мамо!.. Мамочко!. Прокинься!!!» вона надрукована аж дванадцятьма мовами (серед них грузинська, іврит і навіть ромська).

Колись цю новелу, несподівано для самого автора, своєрідно «прочитали» в КДБ. А зміст її такий: малий Павлик дуже радий гостям, які несподівано завітали до їхньої хати, принесли цукерок. Він ще не розуміє, що вони прийшли на похорон його мами. Лиш коли труну опускають вниз, він кричить: «Мамо!.. Прокинься!!!»

У Житомирському обласному управлінні КДБ цей крик потрактували своєрідно. Побачили у новелі прямий натяк на долю України, на тих, хто її закопує. Хоча сам Євген Концевич не раз повторював, що це просто замальовка про смерть його бабусі. Але «майор-душпастир» єхидно посміхався і не вірив жодному слову свого «підопічного»...

До Євгена ще не раз присилали «стукачів». Якось Надія Світлична пожартувала: «Ти б їх хоч записував!» З того часу Концевич почав вести своєрідний щоденник відвідувачів — але не простий, а особливий, полотняно-вишиваний. На довгому рушнику залишали свої автографи майже всі видатні діячі літератури, мистецтва, політики України. А от у «стукачів» розписатися на такій полотняній сторінці рука не піднімалася! Євгенова колекція налічує вже більш як 300 автографів. Під час обшуку 1972 року той рушник мало не конфіскували. На щастя, він уцілів...

* * *

Минулого року літературно-мистецька громадськість України відзначила сімдесятиріччя Євгена Концевича: відбувся перший у Житомирі літературний вечір, присвячений творчості цієї мужньої людини.

Вероніка КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

А в понеділок раненько до Концевичів завітав начальник обласного КДБ полковник Юдін з групою підлеглих

Пісня для щирої душі

Коли на Хмельниччині назвеш імена Наталки та Степана Тимчишаків, одразу й не всі пригадають, хто це. А скажи «Явори» — інша річ! Навряд чи тут знайдеш містечко і навіть село, де б із концертами не побував цей дует солістів облфілармонії. А що вже пісень переспівали! Сьогодні в їхньому репертуарі понад сотня романсів, пісень народних та написаних подільськими авторами і самими виконавцями. «Явори» співають завжди і скрізь, але переконані, що чистішої і щирішої душі, ніж у сільського слухача, не знайти.

За свою пісенну кар'єру вони удостоїлися багатьох нагород, ставали лауреатами конкурсів, отримали звання заслужених артистів України, але дорожать найбільше двома подарунками.

Якось на сцену сільського клубу після їхнього концерту вийшла старенька бабуся. Вона подала Наталі дві торбинки: одну із квасолею, другу — з горіхами. Пізніше артисти дізналися, що послухавши кілька пісень, бабця раптом побігла додому. Жила далеченько, тому хотіла встигнути до закінчення концерту. А назад несла в подарунок гостинця, яким у нас від щирої душі частують дорогих гостей.

А найдорожча рецензія прозвучала із уст ще однієї подільської довгожительки. Після концерту бабця перехрестилась і сказала: «Оце послухала таких гарних артистів, то вже й помирати можна».

Коли «Явори» пригадали цей випадок, у нас одразу зайшла мова про пісню, за якою сумує українська душа. Хто із співаків торує сьогодні стежки до сільського глядача? Зиску там ніякого, скандальною славою не розживешся, на вершину хіт-парадів не вискочиш. А в сільському клубі холодно, не переобтяжений він ні гримерками, ні акустичною технікою. Отож дво-, тригодинний концерт там — подвиг! Утім, Наталя і Степан подвижниками себе не вважають. Вони просто співають для людей, підтримуючи той вогник української пісні, котрий ледь жевріє на нашій естраді.

Друзям «Явори» інколи дарують касети своїх пісень. Їх питають: чому всього цього нема в музичних кіосках? Степан руками розводить: така розкіш — не для солістів облфілармонії. У них уже назбиралося матеріалу на добрий десяток касет. Але щоб у студії записати хоч одну та видати півтисячний тираж, треба близько тисячі доларів. Хочеш диск — плати дорожче. Хочеш запис на центральному ТБ — готуй торбу грошей, бажано! А концерт на столичній сцені — це просто із розряду нездійсненного.

Балачки про те, що справжній талант дорогу собі проб'є, далекі від реалій. Дужий і яскравий голос «Яворів» розтопив не одне серце, але пробити грошові мури так і не зумів.

— Та ми й не збиралися цього робити, — каже Наталя. — Коли на одному із конкурсів нам запропонували заплатити певну суму за перемогу, вирішили, що обійдемося без чергового диплома. Його ж на сцену із собою не понесеш. Глядач приходить не на дипломи дивитись, а послухати пісню. І ми співаємо.

Свою пісню «Явори» завжди шукають довго. Та вже як знайдуть — в саме яблучко. Одного разу Наталя в бібліотеці натрапила на вірш «Повна жінка». Додому просто летіла: «Степане, це ж про мене! Мусиш написати пісню». Чоловік спочатку вагався: ну де ти бачила, щоб зі сцени вихваляли наших пишногрудих жінок — в моді інші красуні! Але тепер, коли виконує цю пісню, Наталю підтримує уся жіноча половина залу — бо це пісня і про них.

Пісня «Яворів» — це не просто українські слова та мелодія, це те невловиме, що зветься українською душею. З цією стрункою в душі, яка резонує з глядацьким залом, треба народитися. Тоді вона дасть голосу силу, а пісні — красу.

У Степана голос прорізався в армії. Потім шість літ відспівав солістом у військовому ансамблі. Та одного разу голос зник. Лікарі сказали: або операція на зв'язках і рік мовчання, або голос не вернеться ніколи. Після операції Степан мовчав два роки. Що значить для соліста втратити голос, словами не передати. Він рахував дні до того часу, коли буде знята лікарська заборона, і ледь дочекався — одразу потягнув перші ноти. Чи зможу знову? На щастя, голос поволі почав слухатися.

Потім Степан опинився у Хмельницькій філармонії. Після кількох місяців роботи зрозумів: стояти у хорі — не для нього. Він почав шукати свою співочу половинку. Шукав не просто гарний голос, а такий, що міг би злитись із його в одну пісню. Так і знайшов свою Яворинку.

Чистий, відкритий голос Наталки вразив Степана. Дівчина після закінчення студії при хорі імені Верьовки мала не тільки добру школу, а й співочу душу і сильний голос. Для Явора із Львівщини Яворина з Харківщини виявилася найкращою парою.

Відтоді вони разом на сцені і в житті. А віднедавна ще й почали викладати у народному театрі естрадної пісні «Сузір'я» при Хмельницькому національному університеті. Чи багато співочих зірок відважилося б узяти на себе таку ношу — навчати двадцять п'ять студентів? Щоб кожному з них на уроці музичну фразу показати лише по разу, треба мати справді луджене горло. А якщо проспівати її десять, двадцять разів? Бо інакше не можна — словами пісню не розкажеш.

Та «Явори» не жаліють ні голосу, ні душі.

Коли запитуєш, а де б іще хотіли заспівати, артисти щиро кажуть: дома нам співається найкраще. Чи то у сільських клубах, де взимку наскрізь промерзають стіни, чи на великих обласних концертах — «Явори» не загубляться ніде. І це правда.

Але є у них одна мрія: завезти українську пісню в Росію. Скільки їхніх зірок заробітчанами катаються Україною, не перерахувати. Наталя зі Степаном хочуть поїхати не за заробітками. Прагнуть показати сусідам неповторну красу української пісні. Бо якщо душа щира і чиста, вона обов'язково відгукнеться на яворину пісню.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Великий балет для маленьких глядачів

III Всеукраїнський фестиваль дитячих балетних вистав «Гран Па» пройшов у Донецьку. Під час гала-концерту на сцені Донецького академічного театру опери та балету виступили кращі учні хореографічних шкіл України, Росії, Кореї, Японії, США.

А ще свої вистави привезли Харківська хореографічна школа, Київське державне хореографічне училище, Школа-студія класичного танцю (Одеса), хореографічний ансамбль «Цвітень» із міста Щастя Луганської області та хореографічний ансамбль Інституту культури та мистецтва (Луганськ).

— Діти хочуть зустрітися, доторкнутися до прекрасного, — переконана керівник хореографічної школи в Кіото (Японія) Мічікосан. — Саме тому з нами до Донецька приїхали 36 дітей, від дев'яти років і старші. У цьому віці діти дуже вірять дорослим, і класичне мистецтво має великий вплив.

Школа хореографічної майстерності Вадима Писарєва виступає на правах господарів фестивалю. А сам знаменитий танцівник, художній керівник Донецької опери відзначив: афіша свята спростовує стереотипи, завдяки яким єдиною балетною виставою для дітей в репертуарі театрів є «Лускунчик». До речі, саме цей твір на музику Чайковського возила цієї зими до Америки та Великобританії донецька балетна трупа: на Заході «Лускунчик» вважається різдвяною казкою і демонструється саме в різдвяні свята. Як розповів Вадим Писарєв, через негоду колектив змушений був затриматися в аеропорту Амстердама і до Америки спізнився на добу. Але заплановану виставу не було скасовано. Виручили колишні донеччани, які тепер живуть в США. В різні роки там опинилося більш як 170 колишніх танцівників донецького балету. «Вони дістали костюми, прилетіли — хто з Аляски, хто з Колорадо, — пригадує народний артист. — Вистава відбулася. І так само швидко розлетілися, бо живуть за дуже напруженим графіком. Я навіть нікому не встиг подякувати, лише телефоном».

Хореографічні школи, представлені на фестивалі «Гран Па», сповідують класичний танець. «Я віддав усе своє життя за його чистоту, — зізнався журналістам Вадим Писарєв. — Навіть коли до нас приїздять зірки — Волочкова чи Цискарідзе, — я не соромлюся зробити їм зауваження. Подружньому, звичайно. Але чиста «п'ята позиція» ще нікому не завадила».

Ліна КУЩ.

Фото Олексія БУДЬКА.

Мелодія дзвонів освячує місто

Перші концерти ансамблю дзвонарів відбулися в тисячолітньому місті Шаргороді на Вінниччині

Ігумен Шаргородського монастиря Кипріян, де створено незвичний колектив, каже, що монастир не може жити без музики церковних дзвонів. Бо вона наближає до Бога. Звуки освячують все навкруг. Бувало, з їх допомогою розганяли хмари, припиняли бурі.

— Якби монастир мав більше коштів, — каже співрозмовник, — купили б п'ять дзвонів, відлитих у Росії. Дуже гарне у них звучання. Але замовили наші, українські. За ті само гроші у Володимирі-Волинському виготовили десять кампанів (у перекладі з латинської, пояснює, означає «польовий дзвіночок»). У церковній молитві на освячення дзвона значиться саме таке слово.

— Нема в нас нині жодної школи дзвонарства, — каже керівник ансамблю Олександр Євдокимов. — Окремо дзвони звучать, а ансамблем... Дізналися, що повчитися цьому можна у Мінську, там збереглася така школа. Але на науку за кордоном знову-таки потрібні кошти. Вирішили звернутися до дзвонарів Києво-Печерської лаври.

Від спілкування з ними у Євдокимова — найкращі спогади. «Вони посвятили мене в усі тонкощі, якими володіють самі, — згадує він. — Найголовніше, казали, дзвін треба відчувати серцем».

У лаврі із захопленням сприйняли звістку про створення ансамблю дзвонарів — другого такого нині немає в Україні. А гості й собі дивувалися. У храмі на Дніпрових пагорбах набагато більше можливостей освячувати місто музикою дзвонів, але чомусь ансамблем тут дзвонарі не працюють.

Спершу виступи ансамблю дзвонарів відбувалися у приміщенні монастиря. Потім, на прохання мешканців міста, дзвони перенесли у місцевий будинок культури. Непросто «мандрувати» з такими інструментами, але ж люди просять. А грають на них переважно учні шостих-восьмих класів місцевих шкіл. Спершу глядачі звертають увагу на їхні одухотворені обличчя. А вже потім у серця проникають чарівні мелодії...

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ ХРОНІКА

«Молода гвардія» знову побачила світ

Луганськ. До 60-річчя виходу у світ роману про подвиг краснодонських юнаків та дівчат у роки Великої Вітчизняної війни у Краснодоні відбулася презентація українського перевидання роману Олександра Фадєєва «Молода гвардія». Нове видання накладом 10000 примірників надруковано за благодійні кошти. Переклад на українську мову першого видання роману у 1946 році зробив Олександр Ільченко. Примірники того видання зберігаються лише в Донецькій та Чернігівській обласних бібліотеках. Луганські поліграфісти зробили передрук з чернігівського варіанта.

Першу книжку нового видання вручено директору музею «Молода гвардія» Анатолію Нікітенку, який присвятив життя вивченню історії героїв. Ще вісім примірників отримали родичі молодогвардійців, 200 книжок передано у бібліотеки Краснодона. Частина тиражу залишиться на Луганщині, а решту надішлють до навчальних закладів та бібліотек Західної України. «Захист Вітчизни є святим обов'язком кожного, хто любить свою країну, незалежно від того, де живе, — на заході чи на сході», — наголосив у своєму виступі голова Луганської ОДА Геннадій Москаль. Ідея перевидання роману українською мовою в його початковому варіанті, без ідеологічних коректур «про провідну роль компартії» належить саме керівнику області.

Алла АНТІПОВА.

Із Гамбурга — всією родиною

Рівне. «Мистецтво життєтворчості» — виставку акварелей, монотипій Георгія Косміаді, приурочену до 120-річчя від дня народження Майстра, відкрито у Рівненському краєзнавчому музеї. Роботи для перегляду надала 83-річна донька митця Надія Георгіївна, а на відкриття виставки прибуло з Німеччини одинадцять представників родини Косміаді. Виставка викликала великий інтерес у рівнян. Адже Георгій Косміаді з 1917 по 1940 рік викладав малювання у школах та гімназіях Рівного, організовував серед учнів та вчителів гуртки естетики, благодійні художні вечори, вів активну просвітницьку діяльність. Потім родина Косміаді виїхала до Гамбурга, але весь час підтримувала зв'язки з Рівненською українською гімназією.

Олександра ЮРКОВА.

Вперше в Севастополі

До середини червня в Севастополі працюватиме виставка «Українське мистецтво кінця IX—початку XX ст.». Саме цей період вважають найважливішим у становленні української художньої школи. Таку виставку з власних фондів художній музей ім. М. Крошицького організував уперше. Живопис, графіка, ікони, предмети декоративно-ужиткового мистецтва. Серед іконописних творів особливе місце посідають «Богоматір Корсунська», «Почаївська Богоматір», «Охтирська Богоматір», «Микола Чудотворець». Добре представлені на виставці художня спадщина Тараса Шевченка, творчість майстрів Київського товариства художніх виставок і Товариства харківських художників.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

«Солодкий» конфлікт

(Початок на 8-й стор.).

Однак обидві сторони погодились, що кращої кандидатури на голову правління, ніж Михайло Співак, годі й шукати. Як один із співзасновників «Агроцукру» він ще й був спеціалістом, який не просто пропрацював у галузі на той час майже чверть століття, а своїми руками збудував теофіпольський завод, тому цілком відповідав усім вимогам обох сторін до грамотного і досвідченого керівника.

Щоправда, ідилія співвласників тривала недовго. Уже на другий сезон приїжджі комерсанти зрозуміли, що цукроваріння, котре тоді переживало не кращі часи, далеко не їхня справа. Тому свій 51 відсоток вони перепродали іншій структурі. Та, спробувавши ввести своїх людей в органи управління, так і не змогли цього зробити, бо кількість придбаних акцій не давала можливості зібрати легітимні збори. Ситуація, коли власник так і не зміг зайняти крісло керівника, видалась неприйнятною для нього, і тому доволі швидко він також почав втрачати інтерес до заводу.

Зате з'явився новий інвестор — компанія «Євросервіс—Україна», котра готова була реально працювати і давати виробництву обігові кошти. Не варто переповідати всі правові і фінансові колізії, але зазначу, що з часом саме «Євросервіс» з «Агроцукром» залишились власниками цінних паперів підприємства. І все було б нічого, якби бізнесові партнери, котрі спільно почали справу, з часом не перетворилися на протиборчі сторони. Чиїсь амбіції, а чиїсь фінансові можливості вперто підштовхували до думки, що на заводі хтось один мусить бути головним і всемогутнім.

Хто головніший від головнішого?

Боротьба за це право почала розгортатись не на жарт. Наведу лише цитату із листа голови правління національної асоціації цукровиків України Ярчука до прокуратури: «Конфліктна ситуація, яка склалась між двома групами власників, протягом тривалого періоду розглядається в різних судових інстанціях. За цей час було розглянуто більше 50 судових справ, які не закінчені і сьогодні. Внаслідок такої ситуації на заводі Михайло Співак став заручником, тому що постійно заперечував виводу обігових коштів з підприємства, вилученню майна, порушенню статутних вимог товариства. Щоб усунути його з посади голови правління, окремі акціонери стали на шлях провокаційних дій, звинувативши його в одержанні хабара...»

Задля об'єктивності слід зазначити, що Співак зовсім не нагадує таку собі геть беззахисну жертву, що потрапила до лап грошовитих монстрів. Ні, він завжди був не просто весільним генералом, а справді діючим керівником на підприємстві. Можна без сумніву сказати, що саме його досвід, уміння і старання допомогли втримати на плаву цукровий велет у часи найважчої галузевої кризи. Завод залишився не просто одним із найпотужніших у краї — минулого сезону він переробив третину сировини, вирощеної в області, а це близько 270 тисяч тонн буряків.

Треба зазначити, що в рік, коли Співак почав керувати заводом, підприємство спромоглось переробити лише 156 тисяч тонн сировини. Не дивно, що такі показники відштовхнули перших власників акціонерного товариства. Але у Співака сумнівів не було: завод неодмінно вийде на заплановані потужності й почне давати прибутки.

Навряд чи знайдеться ще підприємство в галузі, котре могло б похвалитися такою високою рентабельністю і такими низькими затратами на переробку сировини. У Теофіполі останній показник становить 86 гривень на тонну буряків, тоді як середній по галузі — 118 гривень. І справа тут не так в особливостях самого підприємства, як в умілій організації. Адже інший, точно такий само за потужностями, завод в області переробив за останній сезон у вісім разів (!) менше сировини, ще й із значно більшими затратами.

А Співак знає секрети дешевого цукру. Не дивно. Він виріс у родині цукровиків. Батько півстоліття трудився на Старокостянтинівському цукровому заводі. Там же працювали мати, сестри, майже вся рідня. А коли Михайло Співак прийшов на теофіпольський цукровий, його ще просто не було. Три роки він відпрацював на будівельному майданчику, в буквальному розумінні слова до гвинтика поставив і змонтував усе технологічне обладнання. Кожна сходинка службової кар'єри від майстра з питань обладнання до головного інженера, а згодом і до голови правління — це довгий шлях пізнання «цукрових секретів». І сьогодні він знає, приміром, як на п'ятнадцять відсотків скоротити витрати палива у звичному технологічному процесі. Зрозуміло, що такі знання дають підприємству економію не в один мільйон гривень.

Навіть у найважчі роки Співак умів планувати роботу підприємства так, що воно ніколи не знало дефіциту вільних обігових коштів. Саме це втримало навколо заводу сільгоспвиробників. Бо якби не прокредитував завод селян добривами, насінням, пальним, засобами захисту рослин, не було б отих 1,2 мільйона тонн цукру, випущених заводом за час свого існування.

Та хоч би які успішні були загальні економічні показники, за ними — ще й долі багатьох теофіпольчан. Жодного разу на заводі не стояло питання про масові скорочення. Навіть у період міжсезоння Співак умів знаходити для людей роботу. І тепер утримує підсобне господарство, де відгодовують до півтори сотні великої рогатої худоби та півтисячі свиней, щороку отримують до шестисот поросят. Якщо додати до цього, що у заводських теплицях (після добудови площі їх сягнуть гектара) практично цілий рік вирощують свіжі овочі, то можна сміливо сказати, що цукровари з успіхом виконують свою продовольчу міні-програму.

Не прогадав Співак і тоді, коли організував швейний цех. Нехай порівняно із заводськими оборотами обсяги його виробництва не такі вже й великі, зате для людей є робочі місця і гарантована зарплата.

І чи не єдиний в області теофіпольський цукровий зумів втримати всю соціальну інфраструктуру житлового містечка цукровиків. Практично дві третини витрат за комунальні послуги бере на себе підприємство.

Звичайно, було б перебільшенням сказати, що все це —заслуги лише голови правління. Сотні заводчан, тисячі селян важко працювали для того, щоб виробництво «солодкої валюти» було сталим і прибутковим. Але в тому, що цим процесом уміло управляв керівник, теж можна не сумніватись. Тим більше що, незважаючи на різних власників, останніх шість років левова частка відповідальності за виробництво лежала на ньому. Адже саме стільки часу не скликали повноправні збори акціонерів. До того ж, відповідно до постанови Волочиського районного суду, рішення останніх зборів шестирічної давності, де затверджувалась спостережна рада ВАТ, визнане недійсним. А обрати нове керівництво не дозволяє правова колізія, коли жоден із власників не має вирішальної кількості голосів. Оскільки суперечності між ними набули крайнього характеру, то жодна із сторін навіть не з'являється на збори, запропоновані іншою. Затяжна війна триває уже шостий рік.

Ніж у спину

На війні не буває без жертв. Та найстрашніше — отримувати ніж у спину від своїх же соратників. Саме так, вважає Співак, повелися з ним партнери із «Агроцукру», директором якого є Вадим Лейві.

— Справа тут не в особистих образах чи непорозумінні, — переконаний Співак, — а в тій економічній політиці, котра веде до банкрутства заводу й одночасно — до збагачення окремих підприємців. У своїй заяві до Генеральної прокуратури генеральний директор ТОВ «Євросервіс—Україна» Сиволоцький описав таку історію. За його даними, Лейві від імені «Агроцукор» уклав кредитну угоду з банком на вісім мільйонів гривень. При цьому кредит було забезпечено заставою майнового комплексу цукрового заводу. Пізніше банк передав право вимоги за кредитною угодою ТОВ «Лан». А воно почало вимагати повернення боргів не від «Агроцукру», а саме від заводу. Інакше цілісний заводський майновий комплекс може перейти до «Лану». Співвласники заводу наводять ще й інші подібні факти, де фігурують суми не в один мільйон гривень. Зрозуміло, перевірити їх і встановити істину можуть лише правоохоронні органи. Для них простір діяльності в цій історії просто безмежний. Але поки закон стане чинним, на заводі триває міжусобна війна.

Облога і надзвичайний стан

Ці поняття із воєнного лексикону — реалії заводського життя. Коли після скасування справи, а відповідно і постанови, котра усувала Співака від займаної посади, він нарешті отримав право повернутись на своє робоче місце, зробити це він не зміг. Найнята під час його відсутності охорона просто не пустила його через прохідну. Як аргумент — рішення спостережної ради. Але якої? Чи не тієї, що ще шість років тому була скасована уже названим рішенням суду?

Співак прориватись через кордони не став. Розмістився у заводському гуртожитку, створив свій виробничий штаб і оголосив на підприємстві надзвичайний стан. Одним із його пунктів стало те, що Співак заборонив відвантажувати із заводу готову продукцію. Ще один пункт антикризової програми — заява директора «Євросервіс—Україна» Сиволоцького до Генерального прокурора. На думку Сиволоцького, заводу заподіяно шкоди більш як на п'ятнадцять з половиною мільйонів гривень. Наскільки реальні ці дані, можуть установити лише слідство і черговий суд. Та поки все це відбудеться, розпалювання пристрастей на підприємстві може призвести і до вибуху. Адже банківські рахунки заводу блокуються, бо легітимний голова правління не може пройти до свого кабінету і поставити підпис під фінансовими документами. Напередодні весняних робіт, коли завод традиційно фінансує своїх товаровиробників, надаючи їм мільйонні допомоги, такі перепони лише на шкоду справі.

А тим часом чорний піар розходиться містечком. Дивним чином у пресі з'являється повідомлення про те, що печатку акціонерного товариства загубили. Хоча, за словами Співака, насправді із свого законного місця вона нікуди не щезала.

Для заводчан досі незрозуміло, чому голова правління Співак не може переступити через прохідну, тоді як його заступник Лейві почувається вільно і комфортно у своєму кабінеті.

— Люди хочуть знати правду, і хоч би яка гірка вона була для мене чи для моїх опонентів, я готовий іти в пошуках її до кінця, — каже Михайло Співак. —Легкими й солодкими «цукрові» гроші не бувають. За ними праця і піт тисяч людей. Хто думає інакше — той не знає справжньої їх ціни.

Утім, щоб розв'язати теофіпольський цукровий конфлікт, особистих оцінок уже замало. Потрібне не просто втручання закону, а справжній інтерес третьої сторони, зацікавленої не в можливості цукрових прибутків, а у чесній і прозорій роботі підприємства, котре дає справді стратегічний продукт. Чи не час владі і державі виступити цією третьою стороною?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Філія державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна державного підприємства «Чернівцілегмаш».

Лот 1. Комплекс будівель і споруд свиновідгодівельного комплексу, розташований в с. Зелений Гай, Новоселицького району, Чернівецької області. Відстань до обласного центру 20 км., зручний під'їзд, невелика відстань від автомагістралей та залізничної станції, земельна ділянка загальною площею 60000кв. м. Початкова ціна лоту 92745,60 грн. з ПДВ.
Лот 2. Автомобіль ГАЗ-Ш-53-12, Фургон, 1990р. в., потребує капремонту, початкова ціна 2253,00 грн. з ПДВ.
Лот 3. Автомобіль АТЗ-2,7-52-01 на базі ГАЗ-5201, Автозаправник, 1990 р. в., потребує капремонту, початкова ціна 1957,00 грн. з ПДВ.
Лот 4. Автомобіль ГАЗ-Ш6611, Бортовий,1990р. в., потребує капремонту, початкова ціна 3302,00 грн. з ПДВ.
Лот 5. Автонавантажувач з брезентом ДВ-1818-56, Вироблений в Болгарії, 1989р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 10726,00 грн. з ПДВ.
Лот 6. Автомобіль ІЖ 2715011 Фургон, 1989р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 775,00 грн. з ПДВ.
Лот 7. Електрокара ЕР-011.2, виробництво «Балканкар», 1989р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 2395,00 грн. з ПДВ.
Лот 8. Автомобіль ЗІЛ-130-76 бортовий,1979р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 1231,00 грн. з ПДВ.
Лот 9. Автомобіль ЗІЛ-130-76 бортовий,1978р. в., потребує капремонту, початкова ціна 1684,00 грн. з ПДВ.
Лот 10. Автомобіль ІЖ 271501101 фургон, 1988р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 1399,00 грн. з ПДВ.
Лот 11. Автомобіль ЄРАЗ-762 ВИ ізотермічний фургон, 1988р. в., потребує капремонту, початкова ціна 1010,00 грн. з ПДВ.
Лот 12. Автомобіль ЗІЛ-0131 НБ бортовий,1989р. в., відновленню не підлягає, початкова ціна 2426,00 грн. з ПДВ.
Лот 13. Автомобіль КО-413 на базі ГАЗ-Ш 5319 фургон-сміттєвоз, 1989р. в., потребує капремонту, початкова ціна 1985,00 грн. з ПДВ.
Лот 14. Автомобіль ЗІЛ-441510 тягач, 1989р. в., потребує капремонту, початкова ціна 2395,00 грн. з ПДВ.
Лот 15. Автобус ПАЗ-672 1982р. в., потребує капремонту, початкова ціна 1329,00 грн. з ПДВ.
Лот 16. Верстат точильно-шліфувальний ЗК 633, 1987р. в., початкова ціна 240,00 грн. з ПДВ.
Лот 17. Верстаки сслюсарні, 3 шт., 1987р. в., початкова ціна лоту 236,00 грн. з ПДВ.
Лот 18. Верстат відрізний, 1990р. в., початкова ціна 56,00 грн. з ПДВ.
Лот 19. Зварювальний випрямляч ВД-401, 1986р. в., початкова ціна 179,00 грн. з ПДВ.
Лот 20. Електроталь ТЭ 025-311, 1987р. в., початкова ціна 581,00 грн. з ПДВ.
Лот 21. Кран-балка, 1992р. в., початкова ціна 1567,00 грн. з ПДВ.
Лот 22. Верстат плоско-шліфувальний ПШ-30540МТ, 1989р. в., початк. ціна 1347,00 грн. з ПДВ.
Лот 23. Верстат вертикально-свердлильний 2Н118, 1968р. в., початкова ціна 155,00 грн. з ПДВ.
Лот 24. Насосні установки, 3 шт., 1984р. в., початкова ціна лоту 744,00 грн. з ПДВ.
Лот 25. Верстат холодновисадочний АВ1216, 1985р. в., початкова ціна 2593,00 грн. з ПДВ.
Лот 26. Верстат холодновисадочний АВ1216, 1985р. в., початкова ціна 2586,00 грн. з ПДВ.
Лот 27. Верстат внутрішньошліфувальний, 1967р. в., початкова ціна 2688,00 грн. з ПДВ.
Лот 28. Верстат різьбонарізний 2054М, 1968р. в., початкова ціна 344,00 грн. з ПДВ.
Лот 29. Конденсаторна установка АКБ-60, 1991р. в., початкова ціна 848,00 грн. з ПДВ.
Лот 30. Конденсаторна установка АКБ-60, 1991р. в., початкова ціна 848,00 грн. з ПДВ.
Лот 31. Градирня, 1980р. в., початкова ціна 328,00 грн. з ПДВ.
Лот 32. Верстат токарно-гвинторізний Кусон-3, 1986р. в., початкова ціна 2736,00 грн. з ПДВ.
Лот 33. Прес кривошипний НО-490, 1988р. в., початкова ціна 2040,00 грн. з ПДВ.
Лот 34. Верстат універсально-фрезерувальний ФУ321, 1989р. в., початк. ціна 14004,00 грн. з ПДВ.
Лот 35. Верстат поперечно-стругальний 7307ГТ, 1990р. в., початкова ціна 5441,00 грн. з ПДВ.
Лот 36. Верстат поперечно-стругальний 2Р35, 1980р. в., початкова ціна 4614,00 грн. з ПДВ.
Лот 37. Ємність для мазуту, 1961р. в., початкова ціна 2021,00 грн. з ПДВ.
Лот 38. Газовий лічильник, 1976р. в., початкова ціна 79,00 грн. з ПДВ.
Лот 39. Верстат точильно-шліфувальний 3Б634, 1980р. в., початкова ціна 207,00 грн. з ПДВ.
Лот 40. Димосос ВД-10, 1972р. в., початкова ціна 76,00 грн. з ПДВ.
Лот 41. Економайзер, 1972р. в., початкова ціна 82,00 грн. з у ПДВ.
Лот 42. Ємність для мазуту, 1978р. в., початкова ціна 2179,00 грн. з ПДВ.
Лот 43. Ємність для мазуту, 1980р. в., початкова ціна 1066,00 грн. з ПДВ.
Лот 44. Ємність для мазуту, 1980р. в., початкова ціна 1576,00 грн. з ПДВ.
Лот 45. Шафа роздягальна, 1980р. в., початкова ціна 32,00 грн. з ПДВ.
Лот 46. Димосос ВД-11-112, 1983р. в., початкова ціна 126,00 грн. з ПДВ.
Лот 47. Димосос ВНД-112-1000, 1983р. в., початкова ціна 126,00 грн. з ПДВ.
Лот 48. Верстак слюсарний, 1985р. в., початкова ціна 74,00 грн. з ПДВ.
Лот 49. Насос Д-320-50, 1988р. в., початкова ціна 132,00 грн. з ПДВ.
Лот 50. Димосос Д-10, 1967р. в., початкова ціна 54,00 грн. з ПДВ.
Лот 51. Димосос Д-10, 1967р. в., початкова ціна 54,00 грн. з ПДВ.
Лот 52. Економайзер, 1967р. в., початкова ціна 62,00 грн. з ПДВ.
Лот 53. Машина-автомат для лиття А711А07, 1990р. в., початкова ціна 11998,00 грн. з ПДВ.
Лот 54. Драбина АС-170, 1980р. в., початкова ціна лоту 244,00 грн. з ПДВ.
Лот 55. Калорифер, 1986р. в., початкова ціна 500,00 грн. з ПДВ.
Лот 56. Калорифер, 1991р. в., початкова ціна 1183,00 грн. з ПДВ.
Контактні телефони для ознайомлення із запропонованим для продажу майном: (03722) 43632, 43614.

Для реєстрації учасникам аукціону необхідно: внести в безготівковому порядку гарантійний внесок в розмірі 5% від початкової ціни лота та реєстраційний збір за реєстрацію учасника аукціону в розмірі 17 грн. на р/р 260076019 в АППБ «Аваль» м. Чернівці, МФО 356464, ідентифікаційний код 26252704. Фізична особа зобов'язана подати копії паспорта та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; юридична особа - копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ, Свідоцтва про реєстрацію платника ПДВ (якщо претендент є платником ПДВ) та документ, який посвідчує повноваження представника.

Заяви на участь в аукціоні приймаються за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. Головна, 44, Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в Чернівецькій області, останній день подання заяв 28 квітня 2006 року (тел. 8-0372-523775, факс. 8-0372-524410).

Аукціон відбудеться «03» травня 2006 року о 10 год. 00 хв. за адресою: м. Чернівці, вул. Головна, 44, Філія Державної госпрозрахункової установи «Агентство з питань банкрутства» в Чернівецькій області.

На вимогу акціонера, який володіє більше 10 відсотків акцій, Закрите акціонерне товариство «ЮНІОІЛ» (далі — Товариство)

— повідомляє, що Загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 18 травня 2006 р. об 11.00 за адресою: 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 18, п/п 103.

Тел. (044) 253-23-68

Порядок денний:

1. Про обрання робочих органів Загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства «'ЮНІОІЛ» (далі — Товариство).
2. Затвердження Звіту Президента Товариства про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік та Балансу Товариства за 2005 рік.
3. Про розподіл прибутку Товариства за 2005 рік
4. Затвердження основних напрямків діяльності Товариства та його планів діяльності на 2006 рік
5. Про внесення змін до Статуту Товариства та їх державну реєстрацію.
6. Про повноваження виконавчого органу Товариства щодо відчуження майна Товариства.

Для участі в Загальних зборах акціонерам та їх представникам необхідно мати документ, що посвідчує особу; представники акціонерів підтверджують свої повноваження у відповідності до чинного законодавства України.

Президент

Повідомлення

Відповідно до рішення Зборів Учасників Концерну «Орлан» (Протокол № 2 від 14.03.2006 р.) було прийнято рішення про припинення діяльності Концерну «Орлан» шляхом ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії обрано Сему Д. В.

Для пред'явлення претензій кредиторів встановлено строк 2 (два) місяці з моменту опублікування інформації про ліквідацію.

Претензії приймаються ліквідаційною комісією за адресою: м. Київ, вул. Донця, 29, тел. 497-12-27.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 21 березня 2006 р. по справі № 10/107/06 про банкрутство приватного підприємства «Флеш—Ф» (код 32093122, м. Миколаїв, вул. В. Морська, 63) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - Баранцов Володимир Володимирович (ліцензія серія АА № 779308 від 13.10.04 р. Адреса: 54038, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 30, кв. 17). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 21 березня 2006 р. по справі № 10/106/06 про банкрутство приватного підприємства «Еверекс» (код 32093061, м. Миколаїв, вул. В. Морська, 63) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - Баранцов Володимир Володимирович (ліцензія серія АА № 779308 від 13.10.04 р. Адреса: 54038, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 30, кв. 17). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 21 березня 2006 р. по справі № 10/113/06 про банкрутство приватного підприємства «Металпостач» (код 32543395, м. Миколаїв, вул. Лягіна, 13, к. 7) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - Баранцов Володимир Володимирович (ліцензія серія АА № 779308 від 13.10.04 р. Адреса: 54038, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 30, кв. 17). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 21 березня 2006 р. по справі № 10/108/06 про банкрутство приватного підприємства «Украгротрейд» (код 32229003, м. Миколаїв, вул. Космонавтів, 57 Б) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру. Ліквідатор — Баранцов Володимир Володимирович (ліцензія серія АА № 779308 від 13.10.04 р. Адреса: 54038, м. Миколаїв, вул. Карпенка, 30, кв. 17). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 22.12.2005 р. по справі № 19/104(05) Приватне підприємство «Крещенда» (72312, Запорізька область, Мелітопольський район, смт Мирне, поштова адреса: 72312, м. Мелітополь, б. 30 років Перемоги, 30/85, ОКПО 30641487, р/р 200130128160 в від. ПІБ м. Мелітополь, МФО 313043) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатор - арбітражний керуючий Житник Володимир Петрович, ліцензія № 779177 (69001, м. Запоріжжя, б. Гвардійський, 30/85).

ВАТ «Донецькобленерго» повідомляє про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ВАТ «Донецькобленерго», код ЄДРПОУ 00131268

1.1. Поштова адреса: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11.

2. Інформація про предмет закупівлі:

Лот № 1

Кабель силовий 10 кВ: ЦАСБл-10 3х240 у кількості 6 км;
Кабель силовий 10 кВ: АСБл-10 3х240 у кількості 22 км;
Кабель силовий 10 кВ: АСБл-10 3х120 у кількості 12 км;
Кабель силовий одножильний з ізоляцією з «сухого зшитого» поліетилену 35 кВ 1х240/50 у кількості 14 км.

Лот № 2

Кабель силовий 10 кВ: АСБ2лШв-10 3х240 у кількості 20 км;
Кабель силовий 10 кВ: АСБ2лШв-10 3х120 у кількості 10 км;
Кабель силовий АВВГ 1 4х120 у кількості 16 км;
Кабель силовий одножильний з ізоляцією з «сухого зшитого» поліетилену 35 кВ 1х240/50 у кількості 22 км.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано у газеті «Голос України» № 43 від 07.03.06 р.

4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою: 27.03.2006 р.

5. Вартість договору про закупівлю (з урахуванням ПДВ)
Лот № 1: 6158484,0 грн.
Лот № 2: 6758004,0 грн.

6. Інформація про переможця торгів:
Лот № 1: ТОВ «Компанія «Лікург» код ЄДРПОУ 30277469
— Поштова адреса: 83048 м. Донецьк, вул. Челюскінців, 273-а
— Телефон/факс: (0622) 57-42-20;
Лот № 2: ТОВ «Авант» код ЄДРПОУ 31915673
— Поштова адреса: 83087 м. Донецьк, вул. Калініна, 51
— Телефон/факс: (062) 349-17-73.

Постановами Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1). 28.02.2006 р. Відкрите акціонерне товариство «Дрогобицьке АТП-14607»: Львівська область, м. Дрогобич, вул. Самбірська, 3; код ЄДРПОУ 03114827, п/р №2600510712 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, справа №6/25-4/10;

2). 28.12.2005 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Ольвіч»: м. Львів, вул. Голубовича, 48, код ЄДРПОУ 19334459, п/р 26008000288980 в ЛРУ АТ «Індекс-Банк», МФО 325279, справа №6/193-4/164;

3). 16.02.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІДЕКС»: Львівська область, Пустомитівський район, с. Містки, вул. Б. Хмельницького, 14; код ЄДРПОУ 31730394, п/р №26008006309001 в ЛРУ АТ «Індекс-Банк», МФО 325279, справа №6/14-4/26.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Кривич Руслан Іванович (ліцензія: АА №669649 від 30.07.2003 р.), поштова адреса: 79008, м. Львів-8, а/с 1535.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) постановою від 13 березня 2006 року у справі № 23/15-б, в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнав відсутнього боржника - Закрите акціонерне товариство «Київ-Регіон» (юридична адреса: вул. Суворова, 4/6, м. Київ, 01010; код ЄДРПОУ 30636220; П/р 260073016801 в АБ «Банк регіонального розвитку», МФО 300540) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Акціонерний банк «Банк регіонального розвитку» (юридична адреса: вул. Дегтярівська, 8-А, м. Київ, 04050; код ЄДРПОУ 19338316).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 16 березня 2006 р. по справі №2-20/4552-2006 за заявою Управління ПФУ в Кіровському районі АРК порушено справу про банкрутство приватного сільськогосподарського підприємства «Борьба за мир» (АР Крим, Кіровський район, с. Абрикосовка, вул. Леніна, 10; ЗКПО 30899530; р/р №26002301313504 в Кіровському відділенні Ощадбанку №5301, МФО 384298).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Трубо Р. Т. (98112, АР Крим, м. Феодосія, вул. Гарнаєва, 9; ліцензія №116202 від 18.01.05 р.).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) 28.11.2005 року порушено справу № 10/261/б про банкрутство ТОВ «Вікторія трейдинг компані» (58000, м. Чернівці, вул. Головна, 46/321, р/р 2600625150200 1 ЧФ АБ «Приватбанк», код ЄДРПОУ 25082358).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Унгуряну Доріна Віореловича (ліцензія серії АА № 630024 від 06.11.2003 р., 58000, м. Чернівці, вул. Головна, 204-Д, кв. 5.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ісудзу Україна», код ЄДРПОУ 32918565, юридична адреса: Київська обл., м. Бровари, вул. Богунська, 26 б, повідомляє про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дати публікації даного оголошення за юридичною адресою.

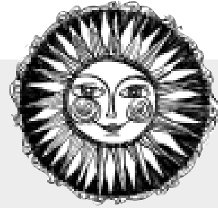
В газеті «Голос України» №58 (3808) від 30.03.2006 р. про визнання банкрутом ВАТ «Агроекспорт» по справі №10/171/06 з технічних причин була допущена помилка. Правильно другий абзац слід читати: «Постановою Господарського суду Миколаївської області від 20.03.2006 р. ВАТ «Агроекспорт» визнано банкрутом, ліквідатором банкрута призначено Соляника О. О. (ліцензія серії АБ № 216948 від 20.04.2005 р.)». Далі за текстом.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1825-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України», Господарський суд Харківської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посади суддів Господарського суду Харківської області безстроково:

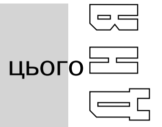
Здоровко Людмили Миколаївни, Григорова Андрія Миколайовича, Жельне Сергія Чеславовича, Інте Тетяни Всеволодівни, Ковальчук Лідії Василівни, Лаврової Любові Степанівни, Мамалуя Олександра Олексійовича, Міньковского Станіслава Володимировича, Ольшанченка Володимира Івановича, Пелипенко Ніни Михайлівни, Плахова Олексія Вікторовича, Подобайло Зої Григорівни, Пуль Олени Анатоліївни, Савченко Анжеліки Анатоліївни, Тихого Павла Володимировича, Черленяка Миколи Івановича.

КУРІНЬ

СУБОТА, 1 КВІТНЯ 2006 ■ № 60 (3810)

1—2 квітня в Україні очікується мінлива хмарність, часом дощі, місцями туман. Вітер переважно західний, 5—10 м/с. Температура вночі 2—7 градусів тепла (2 квітня в західній частині країни від 1 морозу до 4 тепла, в Карпатах та на Прикарпатті 0—5 морозу), вдень 8—13 градусів тепла; 1 квітня у південній, 2 квітня в західній частині до 16 градусів тепла

1 КВІТНЯ

■ *1809. Народився Микола Гоголь.*

■ *1906. Підписано Міжнародну конвенцію про захист птахів.*

■ *1906. Народився авіаконструктор Олександр Яковлєв. Автор більш як 100 типів літаків.*

■ *1938. Вийшов перший номер газети «Сталинское племя» (згодом — «Комсомольское знамя», «Коза», «Независимость»).*

■ *1941. У Кракові розпочав роботу II Великий збір Організації українських націоналістів. Оформив розкол організації на дві частини: ОУН Бандери та ОУН Мельника.*

■ *1946. В СРСР створено секретний центр з розробки ядерної зброї Арзамас-16.*

«Курінь» подає проект нового коаліційного уряду, який сформовано виключно із професіоналів

Прем'єр-міністр — **Леонід Черновецький** (на палкі прохання киян)

Міністр закордонних справ — **Віталій Кличко** (майстер двосторонніх переговорів)

Міністр внутрішніх справ — **Борис Колесников** (знає проблеми зсередини)

Міністр палива та енергетики — **Ігор Бакай** (бо знає, як купувати газ по 95 у. о.)

Міністр соціальної політики — **Леонід Кучма** (добре знайомий з проблемами пенсіонерів)

Міністр екології — **Вєрка Сердючка** (бо любить усе зелене)

Міністр культури — **Нестор Шуфрич** (народний артист-комік)

Міністр у справах сім'ї та молоді — **Петро Симоненко** (бо крутий хлопець)

Міністр оборони — **Дмитро Табачник** (справжній полковник)

Міністр сільського господарства — **Сергій Ківалов** (уміє рахувати бараняв)

Міністр охорони здоров'я — **Ринат Ахметов** (завжди ставить один діагноз, другого не треба)

Міністр освіти — **Віктор Янукович** (проФФесор)

Міністр з надзвичайних ситуацій — **Віктор Медведчук** (фахівець зі створення форс-мажорних обставин)

Міністр транспорту — **Леонід Кравчук** (за винахід нетачки)

Міністр промислової політики — **Тарас Чорновіл** (бо знає все про шарикопідшипник)

Міністр фінансів — **Олег Блохін** (бо фартовий)

Міністр юстиції — **Євген Кушнарьов** (знає різницю між сепаратизмом і федералізмом)

Секретар Ради нацбезпеки — **Ян Табачник** (майстер загравань, підігрувань і угравань)

Генеральний прокурор — **Святослав Піскун** (бо хто ж іще?)

Голова Фонду держмайна — **Петро Порошенко** (щоб уже все було в одних руках)

Голова ДПА — **Михайло Поплавський** (бо співаючого податківця ще не було)

Керівник СБУ — **Тетяна Засуха** (бо знає, кому і за віщо)

Голова Верховної Ради — **Наталія Вітренко** (після перерахування голосів)

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

«Карлюка» з «Золотим носом»

Сьогодні, на День гумору, в Полтаві відкриється традиційна міжнародна виставка-конкурс «Карлюка—2006», головною темою якої буде світ Гоголя — з карикатурними персонажами, етносом, містикою, чорним гумором та подібній їм усякій всячині. Символічно, що День сміху припадає саме на день народження Миколи Гоголя — воістину геніального письменника, творчість якого знає весь світ. Не можна не згадати про автора нев'янучих «Вечорів на хуторі біля Диканьки», «Ревізора», «Мертвих душ» та інших не менш видатних творів, які стали класикою й принесли письменникові світову славу. Серед них — і знаменитий «Ніс».

Тому віднині в Полтаві на честь Миколи Гоголя з'являється «Золотий ніс» — офіційний приз цьогорічної «Карлюки». «Золотий ніс» — цілком натуральний продукт: скульптура, придумана відомими російськими карикатуристами **Михайлом Златковським** та **Сергієм Тюніним** і створена українським карикатуристом **Олегом Дергачовим**. А це значить, що переможець «Карлюки» залишиться з носом — великим, гарним та ще й золотим.

Друга тема конкурсу карикатур, «Україна — це я!», — ніби продовження першої. Вона має відобразити те, що карикатуристи знають про Україну та українців. У рамках конкурсу пройде й персональна виставка відомого українського художника-карикатуриста, лауреата численних міжнародних конкурсів **Юрія Кособукіна**.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Линяємо?

Юрій Єхануров (про створення помаранчевої коаліції):

— Хотів би політикам порадити не гризти столи, а провести вихідні на природі, подивитися, як сніг тане... Не треба поспішати.

Від чергового:

— *Але пам'ятайте: після гризки столів, під час танення снігів буває линька. На природі «Наші» політики можуть злиняти в «Регіони».*

Як підняти непіднятне?

Степан Гавриш, блок «Не так»:

— Я переконаний, що це ідея США. Саме вони намагаються поставити систему на двох ногах: одна нога — Ющенко, друга — Янукович.

Від чергового:

— *...А те, що між, — усе, звичайно, НЕ ТАК?!*

Боремося з геморoєм

Юрій Кармазін:

— У Раді на робочому місці працювати незручно: спробуйте висидіти 8 годин у таких умовах — й у вас явно розів'ється професійна хвороба.

Від чергового:

— *Гадаю, що пора в Раді на робочі місця ставити джакузі з кнопочкою.*

З думою про Англію

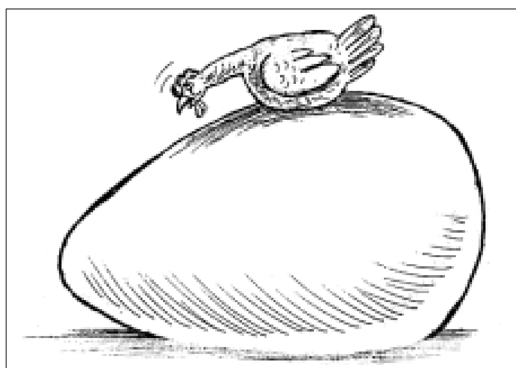
Юлія Тимошенко:

— Мене часто питають на майданах: де ваша жіноча гордість, коли ви після всього, що сталося, згодні простягнути руку Президентові? А я на це розповідаю одну історію. Королева Вікторія наставляє свою дочку перед шлюбною ніччю з не дуже привабливим чоловіком: «Заплющ очі й думай про Англію». Так і я готова заплющити очі.

Від чергового:

— *Юліє Володимирівно, ви дуже сильно ризикуєте. Розплющуєте очі — а поруч Віктор Янукович, який думає про Англію.*

Є чим пишатися

Дмитро Видрін, політолог:

— Я недавно придумав політичну загадку, чим дуже пишаюсь. Звучить загадка так: що спільного між кексом, сексом і українською політикою?.. Яйця.

Від чергового:

— *Уточніть, будь ласка, які яйця. Щоб знати, кому пишатись. Якщо важкі й тупі — пишаються Регіони. Якщо некруті й потрібні памперси — пишаються самі знаєте хто...*

Відбійна сила

Ринат Ахметов (про перший зароблений мільйон):

— ...А стартовий капітал тоді в нас був нульовий. Було тільки величезне бажання й енергія... Тобто в спадщину нам нічого не залишилося...

Від чергового:

— *Судячи з темпів, з якими ви заробляли свій капітал, спадщину ви все-таки одержали. Від Стаханова! Тільки відбійний молоток дістався іншим...*

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 050

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1227

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua **— загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos